

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

Den 10. februar 2012
Sagsnr. S-2012-123
Dok.nr. D-2012-2850
jdj/bef

Høring over forslag til ændring af ferieloven

AC har den 30. januar 2012 modtaget Beskæftigelsesministeriets høringsmateriale til forslag til lov om ændring af lov om ferie. AC skal i den forbindelse afgive en række bemærkninger til lovforslaget.

Indledningsvis skal AC henvise til, at AC allerede i efteråret 2009, kort tid efter afsigelsen af EU-dommen C-277/08 Peredes, anmodede Beskæftigelsesministeriet om at tage initiativ til at få den danske ferielov ændret, så den kom i overensstemmelse med EU-rettens praksis. Efterfølgende indgik AC i drøftelserne under Implementeringsudvalget om konsekvenserne af EU-dommen i forhold til de danske ferieregler. Drøftelserne mandede ud i en rapport, som lå færdig i september 2010, hvor det bl.a. blev konkluderet, at det var tvivlsomt, at den gældende danske ferielov var i overensstemmelse med EU-retten i forhold til spørgsmålet om retten til erstatningsferie for sygdom under ferie.

AC skal derfor tilkendegive tilfredshed med, at der nu endelig kommer en lovgivningsmæssig afklaring på området.

AKADEMIKERNES
CENTRALORGANISATION

THE DANISH CONFEDERATION
OF PROFESSIONAL ASSOCIATIONS

Postboks 2192
Nørre Voldgade 29
DK - 1017
København K.

T +45 3369 4040
F +45 3393 8540

E ac@ac.dk
W www.ac.dk

Lovforslaget bliver fremsat som reaktion på, at EU-kommissionen har fremsendt en åbningskrivelse mod Danmark den 28. november 2011 vedr. overtrædelse af artikel 7 i Arbejdstidsdirektivet. Når det hermed fra Beskæftigelsesministeriets side anerkendes, at ferieloven er i strid med praksis fra EU-retten på dette område, bør der også i forbindelse med lovændringen tages hånd om de lønmodtagere, der eventuelt har fået deres ferierettigheder krænket bag ud i tid.

AC skal derfor foreslå, at der i ferieloven skabes hjemmel til, at lønmodtagere der allerede har været afskåret fra at holde 4 ugers betalt årlig ferie på grund af sygdom opstået under ferie, kan få en erstatning herfor.

AC skal særligt bemærke følgende til de enkelte bestemmelser i lovforslaget –idet der angives de nye bestemmelser i ferieloven:

Ferielovens § 1, stk. 3 og 4:

AC noterer sig, at der i lovbemærkningerne fremgår, at det med lovforslaget ikke er hensigten at ændre den hidtidige praksis for, hvem der kan anses for lønmodtagere efter ferieloven.

Ferielovens § 2a stk. 8:

AC tilslutter sig, at, at der indføres mulighed for at der kan aftales samtidighedsferie for personer omfattet af forskerskatteordningen.

AC forudsætter dog at Beskæftigelsesministeriet inddrager AC i det videre forløb i forhold til at fastsætte retningslinjer mv. for indførelse af samtidighedsferie for udenlandske ph.d.-studerende.

Ferielovens § 13, stk. 2:

Bestemmelsen lægger op til, at lønmodtageren selv skal bære risikoen for sygdom under ferien ud over de 4 ugers ferie, som er beskyttet efter Arbejdstidsdirektivets artikel 7. Dette er efter AC's opfattelse uforeneligt med forholdene på det danske arbejdsmarked, hvor der siden 1979 har været ret til 5 ugers betalt ferie i henhold til ferieloven. Den 5. ferieuge er af-

stemt i forhold til arbejdsmarkedets forventninger til lønmodtagernes produktivitet, ligesom der på visse overenskomstområder er der aftalt yderligere ferie.

AC noterer sig, at det fremgår af bemærkningerne, at begrundelsen for at indføre begrænsninger i retten til erstatningsferie for sygdom opstået under ferie, er, at inddæmme de økonomiske konsekvenser (for arbejdsgiveren) for lovforslaget. AC undrer sig over at et sådan hensyn kan veje tungere end hensynet til at sikre den ferieret, der er forudsat i den danske ferielov, hvor det er forudsat, at en lønmodtager afholder 5 ugers betalt ferie om året, selv om arbejdstidsdirektivet opererer med minimum 4 ugers betalt ferie om året.

I forhold til den af Beskæftigelsesministeriet foreslåede model, hvor de 5 første sygedage under ferie ikke erstattes, forudser AC desuden betydelige vanskeligheder med at administrere denne ordning. I bemærkningerne beskrives forskellige tvivlstilfælde. Det er AC's forventning, at ordningen vil føre til yderligere tvivlstilfælde som gør ordningen til en tung administrativ byrde.

AC skal derfor foreslå, at bestemmelsen formuleres, så lønmodtageren har ret til fuld erstatningsferie ved sygdom under ferie.

Bestemmelsen lægger desuden op til, at lønmodtageren for at få ret til erstatningsferie, dokumenterer sygdommen overfor arbejdsgiveren, fx ved lægeattest fra læge i udlandet efter lønmodtagerens egen regning.

AC finder det uforståeligt at bryde med det funktionærretlige princip om, at det er arbejdsgiveren der skal anmode om fremskaffelse af lægelig dokumentation, samt at det i så fald er uden udgift for funktionæren. Det danske arbejdsmarked er kendetegnet ved et tillidsfuldt samarbejde og en betydelig loyalitet fra lønmodtagers side. Et sådan dokumentationskrav vil derfor være ude af trit med det moderne arbejdsmarked og den helt forkerte vej at gå. Forslaget om at lade lønmodtageren bære udgiften til lægeerklæringer vil i øvrigt være uden betydning for det reelle sygdomsomsfang. En sådan regelændring er alene begrun-

det i et fordelingspolitisk sigte. Udgiften samt besværet ved at fremskaffe den lægelige dokumentation i udlandet kan derfor afholde lønmodtagere fra at gøre krav på deres ret til erstatningsferie, hvilket kan være et problem i forhold til intentionerne i arbejdstidsdirektivets artikel 7.

En anden konsekvens af lovforslagets dokumentationskrav er, at det vil føre til et unødvendigt ressourcospild i forhold til indhentelse af lægeerklæringer. Det er spild af både lønmodtagernes og arbejdsgiverens ressourcer for ikke at nævne lægernes ressourcer.

AC skal derfor foreslå, at der ikke gælder noget automatisk dokumentationskrav, men at arbejdsgiver naturligvis kan kræve, at lønmodtageren fremskaffer den fornødne dokumentation mod at arbejdsgiveren afholder omkostningerne forbundet hermed jf. den sædvanlige funktionærretlige praksis.

Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, at lønmodtageren som udgangspunkt skal møde på arbejde igen, når lønmodtageren bliver rask efter en sygemelding under ferie, selv om det sker inden for den periode, hvor lønmodtageren skulle have holdt ferie.

Dette udgangspunkt er meget uhensigtsmæssigt og kan være forbundet med betydelige meromkostninger for lønmodtageren, hvis man eksempelvis skal afbryde en ferierejse i udlandet før tid. Her kan der være betydelige omkostninger forbundet med ombookning af flys, færge osv. samt afbestilling af hotel og sommerhus osv.

Hvis arbejdsgiveren kræver lønmodtageren tilbage på arbejde i ferien, efter en sygemelding under ferien, må arbejdsgiveren også afholde eventuelle merudgifter forbundet hermed, eksempelvis til ombookning af fly, færge osv. samt afbestilling af hotel og sommerhus mv.

AC skal derfor foreslå, at udgangspunktet bliver, at det er op til lønmodtageren at afgøre om ferien skal afbrydes ved en raskmelding efter en sygemelding under ferie. Og i det omfang, at arbejdsgiveren kan kræve lønmodtageren tilbage på arbejde før udløbet af

den planlagte ferie, skal arbejdsgiveren afholde lønmodtagerens meromkostninger forbundet hermed.

Side 5 af 5

AC har ingen bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Jesper David Jensen

Chefkonsulent

D: 22 49 58 62

E: jdj@ac.dk

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S.

Dato: 14. februar 2012
J.nr.: 0101/18
Ref.: go/kg

Vedrørende høring over udkast til forslag om ændring af lov om ferie.

Ved mail af 1. februar 2012 har Feriekontoret sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om ferie til høring j. nr. 2012-0000977.

Arbejdsmarkedets Fieriefond vil i sit svar alene kommentere på de forslag til ændring af regler, der berører fonden.

1.

Lovforslaget vil berøre Arbejdsmarkedets Fieriefonds fremtidige indtægtsgrundlag væsentligt.

Arbejdsmarkedets Fieriefond skal i den anledning bemærke, at Arbejdsmarkedets Fieriefond anvender sine midler til almennyttige ferieformål for lønmodtagere, primært ved støtte til etablering af oplevelsescentre og formidling.

Det er Fondens vurdering, at den samfundsmæssige nytteværdi af fondens midler må anses for at være betydelig samtidig med, at fondens udgifter til administration m.v. er minimale.

Fondens midler fordeles af bestyrelsens 15 medlemmer, der er udpeget af Beskæftigelsesministeren efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter samt 4 ministerier (Erhverv, Kultur, Miljø og Beskæftigelse). Fondens har foretaget massive investeringer til støtte for den nationale turisme- og erhvervspolitik, og er en vigtig brik i at samle turismeindsatsen på tværs af det lokale, regionale og nationale niveau, ligesom støtte fra fonden er afgørende for en række væksthæmmende projekter på kultur-, natur- og turismeområdet.

Fondens samlede investering udgør aktuelt 1,1 mia. kr. For en oversigt over fondens aktuelle engagement i landet, henvises til oversigten på www.aff.dk. (jf. bilag).

De investeringer i anlæg og formidling fonden foretager, afføder et ikke uvæsentligt antal arbejdspladser over hele landet, og understøtter bl.a. væksten i det såkaldte 'udkantsdanmark'. Støtte fra fonden danner desuden grundlag for, at mange projekter har kunnet kvalificere sig til at modtage væksthæmmemidler i EU-regi.

Fonden lægger som en del af sin støttepolitik vægt på, at ansøger aktivt udviser socialt ansvar som rummelig og mangfoldig arbejdsplads.

Ud over støtte til anlæg af almene oplevelsescentre og formidling, har Arbejdsmarkedets Feriefond i de seneste år prioriteret at støtte organisationer, der arrangerer ferieophold for ressourcesvage grupper, og er suverænt den største aktør på dette område. Fonden har hensat 35 mio. kr. årligt hertil.

De midler, Arbejdsmarkedets Feriefond forvalter, er penge, som er sparet op af lønmodtagere til afholdelse af ferie. Af forskellige grunde vælger nogle lønmodtagere ikke at hæve deres feriepenge. Fondens virke er hjemlet i ferielovens § 46, og forvaltes ud fra en grundidé om, at de uhævede feriepenge skal anvendes til dét formål, de udspringer af, nemlig ferieformål for lønmodtagere.

Arbejdsmarkedets Feriefonds indtægter er gennem en årrække blevet reguleret væsentligt, for en nærmere beskrivelse se "Ferieloven", Arbejdspladsens kommenterede love, Flemming Dreesen, juni 2011, s. 470 ff., herunder renteindtægten fra FerieKonto, omkostninger til administration af FerieKonto samt fondens formue.

2.

I lovforslagets pkt. 11 foreslås det, at staten oppebærer de første 100 mio. kr. af renteindtægterne fra FerieKonto, imens resten tilfalder Arbejdsmarkedets Feriefond.

Fonden skal hertil bemærke, at renteafkastet fra FerieKonto oprindeligt tilfaldt Arbejdsmarkedets Feriefond og fortsat er indskrevet som en indtægtskilde i fondens vedtægter, der er fastsat af Beskæftigelsesministeren.

Ferieloven blev således oprindelig ændret, så renteafkastet kunne fordeles mellem staten og Arbejdsmarkedets Feriefond, underforstået at Arbejdsmarkedets Feriefond skulle modtage en andel.

I nærværende lovforslag er der lagt op til, at fonden slet ikke skal have del i renteafkastet fra Feriekonto, bag det foreslåede beløb på 100 mio. kr. gemmer sig det faktum, at det - med det nuværende renteniveau - ikke forekommer sandsynligt, at renteindtægten vil overstige 100 mio. kr.

3.

I lovforslagets pkt. 15 foreslås loven ændret således, at de forældede og uhævede feriepenge tilfalder statskassen og Arbejdsmarkedets Feriefond hver med 50 %.

Arbejdsmarkedets Feriefond henleder opmærksomheden på, at det grundlæggende princip, at staten kompenseres for udgifter til feriedagpenge og lignende, forlades. I stedet indføres en administrativt fastsat fordelingsprocent, der helt ser bort fra, at man i forbindelse med denne lovændring indfører et system, der tilgodeser kommuners og A-kassers mulighed for på forhånd at kontrollere, om der er optjent feriepenge for en konkret lønmodtager, og derved undgår dobbelt udbetaling.

Årsagen til, at statskassen har fået del i de uhævede og forældede feriepenge, er, jfr. bemærkningerne pkt. 2.5.1., at en stor del af disse penge stammer fra lønmodtagere, der har fået udbetalt offentlige ydelser i stedet for at få udbetalt feriepenge. Arbejdsmarkedets Feriefond, der som udgangspunkt har fået tildelt alle de uhævede og forældede feriepenge, har refunderet en del af disse til staten, afhængig af

Side 3

ledighedstillene. Med en fast procent vil staten fremover få et relativt større overskud fra de uhævede feriepenge.

4.

I bekendtgørelsen om FerieKonto fremgår det af § 3, stk. 4, at "Arbejdsgiveren har ansvaret for rettidig indberetning." Arbejdsmarkedets Feriefond foreslår en redaktionel ændring af ferieloven, så samme klare sprogbrug anvendes for så vidt angår indbetaling af de uhævede feriepenge.

Fonden foreslår således at:

Der til § 36, stk. 3, tilføjes følgende punktum: Arbejdsgiveren har ansvaret for rettidig indbetaling.

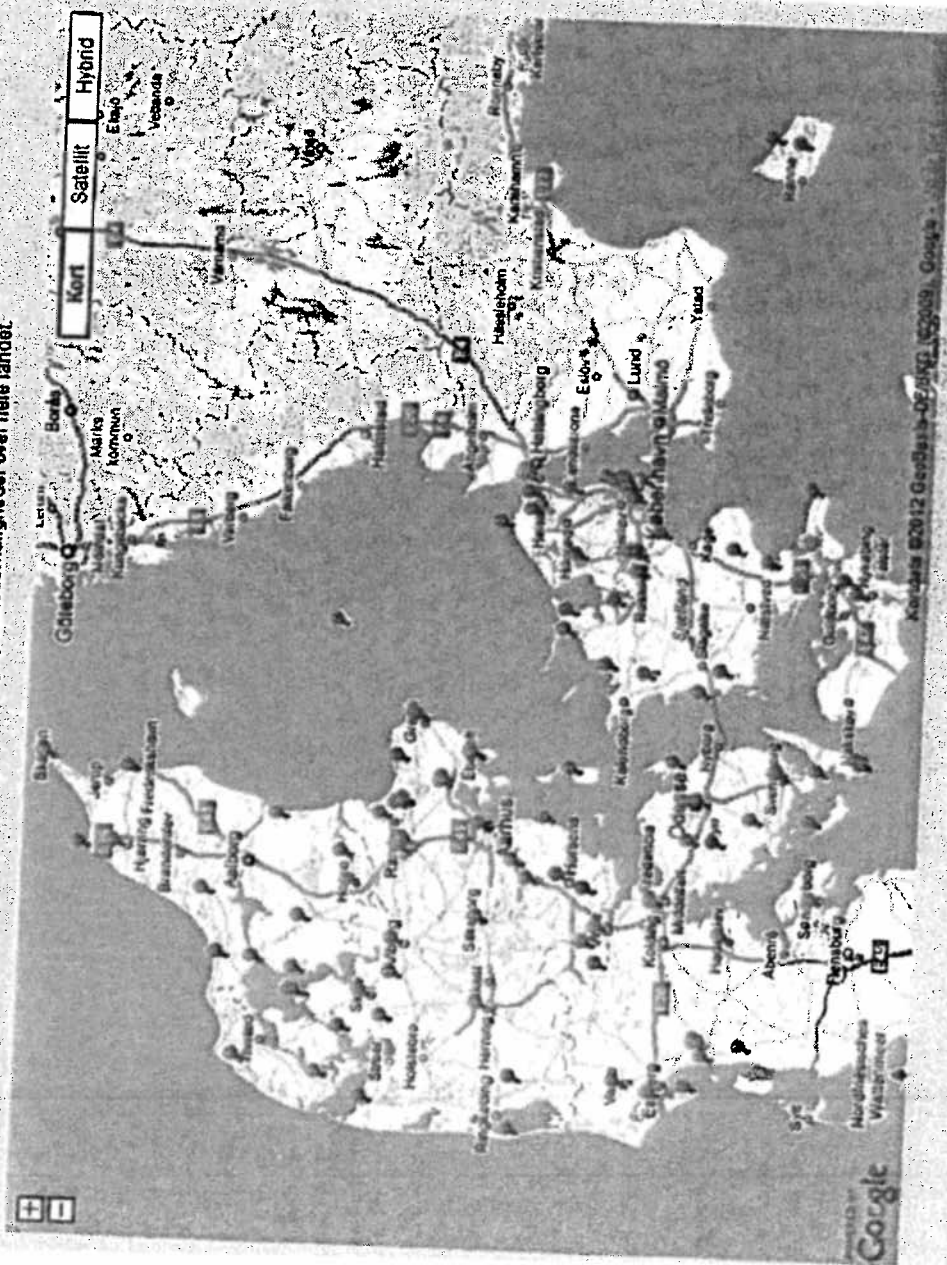
Arbejdsmarkedets Feriefond stiller sig gerne til rådighed for uddybning af fondens synspunkter.

Med venlig hilsen

Poul Ulsøe
Formand for Arbejdsmarkedets Feriefond

Støttede projekter

Arbejdsmarkedets Feriefond yder støtte til etablering af ferie- og oplevelsesmuligheder over hele landet.

Udskrift

Mødet er:

- Lån og tilskud til anlæg (dog ikke til vandretur og feriecentre, da de er under udfasning)
- Lån og tilskud til handicapteriecentre
- Tilskud til udstillinger, formidling m.v. gennem de seneste 10 år. Tilskud til personlig formidling gennem de seneste 10 år

For en samlet oversigt over det aktuelle års bevillinger, samt bevillinger til ferieophold for ressourcetsvage grupper, henvises til årsrapporten

CFU

Centralorganisationen
Fællesudvalg

Stauings Plads 1-3, 4. sal
1607 København V
Tlf 3370 1300 Fax 3370 1331

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

15. februar 2012
15705.4 DAR/DAR

Høring over forslag til ændring af ferieloven

CFU har den 30. januar fra Beskæftigelsesministeriet, Feriekontoret, modtaget høring om forslag til lov om ændring af lov om ferie.

Forslaget indeholder en række forslag til ændringer i pågældende lov:

CFU har ingen bemærkninger til forslagene vedrørende:

- Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret
- Særlige regler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerbeskatteordningen
- Bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår en medarbejder med afgørende indflydelse på virksomheden anses for selvstændig
- Delegation af opgave til Feriekonto
- Hjemmel til at Feriekonto kan indhente oplysninger til brug for administrationen af ferieloven

For så vidt angår forslaget vedrørende erstatningsferie for sygdom opstået under ferieloven er det CFU's opfattelse, at ferieloven skal bringes i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet, jf. den seneste retspraksis fra EU-domstolen, således at også sygdom, der indtræder *efter* feriens begyndelse, af lønmodtageren kan påberåbes som en feriehindring.

Da ferielovens 5 ugers ferie alle har et rekreativt formål, bør al sygdom kunne påberåbes som en feriehindring, uanset om sygdommen opstår straks ved feriens begyndelse eller eksempelvis umiddelbart efter og uanset den planlagte feries længde.

CFU kan således ikke støtte forslaget om, at der ikke er ret til erstatningsferie for de første 5 sygedage. Derudover anser CFU det for aldeles uacceptabelt at indføre den foreslåede ordning, hvor lønmodtagere, der har optjent mindre end 25 dages ferie opnår ret til erstatningsferie forholdsmæssigt. Arbejdstidsdirektivet giver lønmodtageren ret til 4 ugers ferie. CFU vil derfor stille spørgsmålstejn ved om den foreslåede ordning overhovedet vil være i overensstemmelse med EU-retten og EU-domstolens praksis.

CFU kan desuden ikke støtte forslaget om, at en medarbejder, der bliver syg under ferien skal møde på arbejde igen efter raskmelding. Dette virker uhensigtsmæssigt, og kan betyde store omkostninger for lønmodtageren i forbindelse med f. eks. afbrydelse af ferie, hjemtransport etc. CFU skal derfor foreslå, at spørgsmålet om, hvorvidt arbejdet skal genoptages ved raskmelding

må afgøres i samråd mellem arbejdsgiver og den ansatte, men sådan at arbejdsgiver kan kræve, at arbejdet genoptages, mod at dække de merudgifter, som det måtte påføre den ansatte (hjemtransport, forudbestilt/betalt ophold, etc.).

CFU kan desuden ikke støtte forslaget om, at lønmodtageren, for at opnå sin ret til at påberåbe sig sygdom som feriehindring, pålægges skærpede dokumentationskrav ved at blive pålagt selv at afholde udgiften til en lægeerklæring. - Arbejdsgiveren må anmode om lægeerklæring i overensstemmelse med, hvad der er gældende praksis/ret i dag.

Denne ensartethed i forbindelse med meddelelse og dokumentation vedrørende sygdom, som er konsekvensen af CFU's bemærkninger til forslaget, har ingen yderligere administrative udgifter eller -konsekvenser for arbejdsgiveren end de allerede i dag kendte og medfører et ensartet og overskueligt regelsæt uanset tidspunktet for sygdommens opståen og anmeldelse.

Desuden er det CFU's opfattelse, at en del af renteafkastet fra FerieKonto ikke bør inddrages, men at beløbet i stedet skal tilfalde aktiviteter, der tilgodeser lønmodtagerne.

Endelig skal CFU med henvisning til lovforslaget s. 5 "1. Indledning" hvoraf det fremgår, at de mulige konsekvenser af dommen har været behandlet af arbejdsmarkedets parter via Implementeringsudvalget og efterfølgende afsnit, ikke kan tages til indtægt for, at arbejdsmarkedet har været enige i lovforslaget.

CFU skal gøre opmærksom på, at AC, som selvstændigt høringspart, ligeledes fremsender hørings svar samt henvise til de af hovedorganisationerne fremsendte hørings svar.

Med venlig hilsen

Dan Richardsen

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

Udkast til forslag til lov om ændring af ferie 2012

Generelt

15. februar
FLD

Indberetning til FerieKonto m.v

Dok ID: 1539

DA støtter, at digitale og elektroniske løsninger anvendes til at effektivisere den offentlige forvaltning og nedbringe virksomhedernes administrative byrder, så længe de opfylder disse formål.

DA har noteret sig, at forslaget tager højde for Arbejdsgivernes Centrale Ferie-register (ACF), som er et feriekorthåndteringssystem, etableret på DA-området. På baggrund heraf kan DA tilslutte sig lovforslaget herom.

DA skal dog bemærke, at de aftalte overenskomstmæssige feriekortordninger og den offentligretlige ordning i FerieKonto ikke kan og i overensstemmelse med den danske model ikke helt bør sammenblandes.

Erstatningsferie ved sygemeldinger i ferie

DA er uenig med regeringen i, at der skal ske ændringer i den danske ferielov om erstatningsferie ved sygemeldinger, der afgives i ferien på grundlag af en afgørelse ved EU-Domstolen.

DA kan dog støtte den lovmodel, som regeringen foreslår.

På trods af regeringens forslag - der indeholder omkostningsinddæmmende elementer og som DA som nævnt alt andet lige støtter - vil forslaget medføre en betragtelig regning til erhvervslivet. Uden disse tiltag ville de samlede omkostninger for private og offentlige arbejdsgivere være i mia. klassen. De skønnede udgifter i forslaget bygger på, at lovforslaget på dette punkt gennemføres som foreslået.

Regeringen skal arbejde for ændring af EU-direktivet

Efter DA's opfattelse skal regeringen fremover arbejde for, at arbejdstidsdirektivets art. 7 ændres således, at bestemmelsen i EU-retten alene nævner et helt overordnet princip, som medlemsstaterne suverænt selv udfylder.

Efter DA's vurdering har dette også været den oprindelige mening med bestemmelsen. Det er således helt uden proportioner, at denne enkelte, generelle bestemmelse i arbejdstidsdirektivet i EU-Domstolens optik skal bære et helt nationalt feriesystem.

De hensyn, som nationale feriesystemer er udtryk for, er netop en afspejling af, at betalt ferie ikke kan administreres så simpelt, som EU-Domstolen giver

udtryk for, men skal indpasses i lønsystemer, forsørgelsessystemer og nationale overenskomster og aftaler.

DA forslag til ændring af ferieloven

DA har et eget forslag til ændring af ferielovens § 26 om beregning af feriepenge af personalegoder, som kan nedsætte administrative byrder for virksomhederne.

Bemærkninger til de enkelte forslag i det fremsendte lovforslag

Forslagets nr. 1 - Visse selvstændige og ferieloven

DA har ingen bemærkninger.

Forslagets nr. 2 - Samtidighedsferie for hushjælp og forskere m.v. (ny § 2a)

Efter forslaget får privat hushjælp under 8 timer ugentligt såkaldt samtidighedsferie.

DA kan støtte forslaget, da samme regler kan aftales for personer omfattet af forskerskatteordningen, jf. den nye § 2a, stk. 8. Forslaget virker for tiltrækning af attraktiv arbejdskraft til Danmark.

Forslagets nr. 3 - Sygemeldinger og ferie (ny § 13, stk. 3-6)

Forslaget skal implementere EU-domstolens fortolkning af arbejdstidsdirektivet i den såkaldte Pereda-sag, C-277/08 fra september 2009. Der har i den anledning som bekendt bl.a. været nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, der i 2010 overvejede nogle modeller.

DA er som nævnt uenig i, der i Danmark skal reageres på grundlag af afgørelsen i C-277/08. Den gældende danske ordning, som klart fremgår af ferielovens gældende § 13, er udtryk for en risikoafvejning mellem arbejdsgiver og lønmodtagers interesser, som indtil EU-Domstolens afgørelse af alle har været omfattet som ret og rimelig.

Regeringen har foreslået en model, som bl.a. skal sikre mod misbrug af ordningen. Forslaget medfører f.eks., at en lønmodtager, der bliver sygemeldt efter feriens begyndelse, får ret til erstatningsferie efter 5 sygedage i ferieåret. Lønmodtageren skal selv betale lægeerklæringen.

DA kan støtte lovforslaget på dette punkt og alle de elementer, som regeringen har valgt. DA er også enig i regeringens bevæggrunde og vurderinger, der ligger til grund for disse omkostningsbegrænsende elementer.

DA skal beklage, at selv med regeringens forslag indebærer ændringen en betydelig udgift for de private arbejdsgivere. Den beregnede udgift på ca. 150 mio. kr. årligt er således behæftet med betydelig usikkerhed og er under forudsætning af, at hele lovforslaget på dette punkt gennemføres.

DA finder, at en lovændring også skal omfatte sygemeldinger afgivet før ferien, således der gælder samme regler for de to situationer. Bestemmelsen skal formuleres således, at kravet til erstatningsferie omfatter også denne situation.

Dette kan ske ved, at forslaget skal ændre ikke § 13, stk. 3 men derimod starter ved ændring af § 13, stk. 2, således at bestemmelsen i det foreslåede nye første stykke skal lyde: "En lønmodtager, der er syg under fastlagt ferie, har mod lægelig dokumentation ret til erstatningsferie efter 5 dages sygdom under

ferie i ferieåret. En lønmodtager osv..."

De foreslåede elementer i regeringens model, herunder kravet om obligatorisk lægeerklæring, er absolut nødvendige for at forhindre det misbrug af mulighed for erstatningsferie, som er helt oplagt, når sygemeldinger kan afgives i ferien. Krav om lægeerklæring bringer Danmark på højde med retsstillingen i mange andre lande.

Alene et krav om en tro- og loveerklæring er helt utilstrækkelig i forhold til muligheden for erstatningsferie ved at melde sig syg under ferie og misbrug heraf.

DA skal henlede opmærksomheden på, at kravet om erstatningsferie efter forslaget, hvis kravene i øvrigt er opfyldt, gælder uanset, om ferien på trods af sygemeldingen kan holdes med rekreativt udbytte. Efter DA's vurdering bør alene sygdom, der medfører, at ferie ikke kan holdes med rekreativt udbytte, give mulighed for erstatningsferie.

For god ordens skyld skal DA bemærke, at en hjemmel i ferieloven med hensyn til lægeerklæring vil være tilstrækkelig, men det kunne overvejes til evt. støtte for lægerne i Danmark og lønmodtagerne, at der blev fastsat en standardblanket.

DA finder, at det af bemærkningerne klarere skal fremgå, at kravet om lægeerklæring m.v. også gælder for de fem første feriedage, som der ikke opnås erstatningsferie for.

For klarheds skyld bør det også af lovforslaget fremgå, at lønmodtageren, i det omfang lønmodtageren pga. sygemeldingen afbryder ferien, er undergivet sygereglerne, herunder begrænsningerne for ophold i udlandet.

I forbindelse med offentliggørelse af forslaget har været rejst spørgsmål ved, om det vil være EU-medholdeligt, at dansk lov så at sige råder over den 5. ferieuge. DA skal oplyse, at man er helt enig med regeringen i dens juridiske vurdering af, at EU-retten kun omfatter 4 ugers årlig ferie. Dette har også udtrykkelig støtte i EU-Domstolens praksis om det bagvedliggende EU-direktiv, således at det er fastslået, at EU-retten alene vedrører 4 ugers ferie.

DA skal bemærke, at kollektive og individuelle aftalte ordninger om betalt frihed ud over 4 uger, som udgangspunkt heller ikke er omfattet af EU-rettens arbejdstidsdirektiv og så meget desto mindre af EU-Domstolens fortolkninger herunder om sygemeldinger under ferie og erstatningsferie. Disse er således af samme grunde naturligvis heller ikke omfattet af retten til erstatningsferie. Lovændringen fastsætter hermed klart, at ferielovens krav om erstatningsferie kun vedrører de 4 uger efter Arbejdstidsdirektivet og at den gældende retstilstand er videreført for så vidt angår ferie m.v., der ligger ud over 4 uger, som reguleret af arbejdstidsdirektivet.

Lovforslagets nr. 6, 7 og 10, 12, 17 og 18 samt lovforslagets § 2 ny § 27a, § 29, stk. 2, § 30a, § 33, stk. 3. § 43, stk.6, og § 43c, stk.4 - Indberetning til FerieKonto m.v

Alle arbejdsgivere skal efter forslagene som udgangspunkt indberette oplysninger om feriegodtgørelse og antallet af feriedage til indkomstregisteret. FerieKonto samler herefter alle ferieoplysninger, og alle lønmodtagere vil via FerieKonto få et samlet, opdateret overblik over tilgodehavende feriepenge og feriedage. Det skal desuden give en bedre sikring mod dobbeltforsørgelse og gen-

nemsigtighed i relation til uhævede feriepenge.

Dette vil også gælde for arbejdsgivere omfattet af en feriekortordning, medmindre feriekortordningen er omfattet af en digital ordning som DA's ACF, jf. bl.a. forslaget § 30a og § 33, stk. 3.

Som det fremgår af lovbemærkningerne, har DA udviklet Arbejdsgivernes Centrale Ferieregister (ACF), der har fungeret siden 2011. Med ACF kan virksomhederne og lønmodtagerne håndtere deres ferieoplysninger og feriekort fuldt elektronisk. Kommunikation og fremsendelse af et eFeriekort kan ske fuldt digitalt via e-Boks, men kan endvidere håndteres via en lønseddel eller et eFeriekort - der kan sidestilles med det feriebreve, der udsendes fra FerieKonto. Dermed kan der tages hensyn til individuelle forhold. Sådanne papirbårne eFeriekort vil også være registreret i ACF, og udskrives i øvrigt på baggrund af de oplysninger, der er indberettet til ACF. Det kan oplyses, at der ved overenskomstforhandlingerne på det private område i 2012 er indgået yderligere aftaler om brug af systemet.

DA kan på trods af visse principielle overvejelser som nævnt ovenfor støtte lovforslaget på baggrund af muligheden for at undtage digitale ordninger som ACF samt ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2.

Lovforslaget herom træder således først i kraft ved senere bekendtgørelse, der af hensyn til implementeringen først forventes at ske tidligst i 2013/14, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 2. DA går ud fra, at dette også vedrører f.eks. lovforslagets nr. 17 og 18.

DA forudsætter, at implementeringen i øvrigt sker efter høring af arbejdsmarkedets parter og vil foreslå, at dette indsættes i bemærkningerne.

Det er en væsentlig forudsætning, at de overenskomstaftalte ordninger fortsat kan videreføres og forvaltes i parternes eget regi, jf. således også regeringens forsikringer i bemærkningerne til lovforslagets nr. 12 (§ 33, stk.3).

DA skal pointere i tilknytning til forslaget nr. 17, hvorefter der bliver hjemmel til, at oplysninger vedrørende ferie fra feriekortordninger løbende skal indhentes og indberettes via FerieKonto, selv om feriekortordningen er undtaget jf. forslaget nr. 10, at dette i givet fald skal ske efter drøftelse med de berørte.

Der kan dog efter DA's vurdering ikke ske en fuldstændig sammensmeltning af samlede ferieoplysninger for feriekort og indbetalt til FerieKonto, henset til de forskellige regelsæt, de er undergivet; den ene er en art offentligretlig forpligtigelse, og den anden forbliver en privatretlig forpligtigelse, der hviler på kollektiv overenskomst. DA er overbevist om, at der kan findes en tilfredsstillende sammenstilling med de private ordninger og FerieKonto, og som giver lønmodtageren det fornødne overblik. Et samlet overblik vil naturligt for mange lønmodtagere kunne ske via en indgang i ACF.

DA skal henlede opmærksomheden på, at de lønmodtagere, der modtager deres eFeriekort i e-Boks, løbende har et samlet overblik over deres tilgodehavende feriepenge. Dermed sikres det, at lønmodtageren løbende gøres opmærksom på tilgodehavende feriepenge, når denne besøger sin e-Boks i anden anledning, ligesom feriekort ikke længere bliver borte.

DA er betænkelig ved, at der med forslaget nr. 18 om betaling for FerieKontos ydelser kan pålægges erhvervslivet yderligere omkostninger i form af en "FerieKontoafgift". DA forstår hjemmelen således, at de ordninger, der bliver undtaget jf. den nye § 30 a, ikke omfattes og ikke kan omfattes af denne hjemmel

eller denne betalingsmodel. Det er for DA en væsentlig forudsætning, også henset til de omkostninger, der er ved udvikling og drift af disse digitale systemer. Dette gælder også for de udviklingsomkostninger, der er nævnt i de almindelige bemærkninger 3.2.

DA er i forbindelse med lovforslagets høring blevet henledt opmærksomheden på, at der med hensyn til søfarende kan være særlige forhold, der kan gøre sig gældende. Der er således ikke samme hensyn til sikring mod dobbeltforsørgelse, ligesom feriepengene hyppigt udbetales ad én gang i forbindelse med afmønstringen. DA skal foreslå, at der i implementeringen via forhandlinger mellem søfartsmyndighederne og de relevante organisationer tages højde herfor, jf. således også bekendtgørelsen ferie for søfarende, hvorefter Beskæftigelsesministeriets beføjelser i henhold til ferieloven varetages af Søfartsstyrelsen.

Forslagets nr. 6 - Højere bøder

I bemærkningerne er nævnt, at Beskæftigelsesministeriet vil indstille til Rigsadvokaten, at der sker en markant ændring af bødeniveauet for manglende indbetaling og indberetning til FerieKonto.

DA kan ikke støtte så markante bødeforhøjelser. DA går ud fra, at der i administrationen heraf sker en indfasning af de nye indberetningspligter.

Forslagets nr. 8 og 9 og nr. 13 - Ændring af beløb

DA har ingen bemærkninger.

Forslagets nr. 11 - Fordeling af renteafkast

DA bemærker, at regeringen med forslaget regulerer Arbejdsmarkedets Feriefonds indtægtsgrundlag, der således må forventes at blive mindre.

Forslagets nr. 14 - Erstatningsferie, jf. 13 i det følgende ferie

DA har ingen bemærkninger, jf. også ovenfor om ferie og sygdom.

Forslagets nr. 15 - Fordeling af uhævede og forældede feriepenge

DA bemærker, at en fast sats synes at medføre, at en mindre andel af disse beløb tilfalder feriefondene. DA har noteret sig, at man hermed forudser en administrativ lettelse for feriefondene.

Forslagets nr. 16, 19 - Hjemmel til FerieKonto

DA har ingen bemærkninger hertil.

DA forslag om ferielovens § 26

DA finder, at dette lovforslag på baggrund af erfaringerne med ændringerne af beskattningen af multimedieskatten og sundhedsforsikringer skal benyttes til at præcisere ferielovens § 26. Sådanne skatteomlægninger volder store administrative usikkerheder på baggrund af en uklar og uhensigtsmæssig formulering af ferielovens § 26. stk. 1 samt til dels ferielovens § 23.

Ferielovens § 26, stk. 1 bør tydeligere fastslå, at alene de personalegoder, som af Skatterådet er beregnet til en takst, kan danne grundlag for feriepenge men derimod ikke mere ubetydelige personalegoder som f.eks. en kantineordning m.v. Dette kan ske ved, at § 26, stk. 1 får flg. formulering (forslag til ændring som understreget):

§ 26. Arbejdsgiveren beregner feriegodtgørelse og ferietillæg af ethvert indkomstskattepligtigt lønbeløb og personalegode, for hvilket der ikke indrømmes

fradrag i indtægten, og som er vederlag for arbejde under ansættelsen. Værdi af personalegoder beregnes kun på grundlag af de af Skatterådet fastsatte takster for optjeningsåret."

Forslaget præciserer således, at alene personalegoder, der beskattes, udløser feriebetalingsgrundlag og i så fald også alene på grundlag af en skattemæssig værdi, som er fastsat af Skatterådet. Er der ikke fastsat en værdi af Skatterådet, beregnes der ikke feriepenge af personalegodet.

Forslaget svarer til praksis og vil i kraft af tydeligere regler lette virksomheders administration af personalegoder, herunder når der sker ændringer i beskattningen.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Sign. Flemming Dreesen

Beskæftigelsesministeriet
Njalsgade 72 C
2300 København S
Att.: Sanne Emilie Molin og Christian Kirkegaard Thalund
sem@penst.dk; ckt@penst.dk

1. marts 2012

H. C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2012-006716

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om ferie

Beskæftigelsesministeriet har den 30. januar 2012 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om ferie (erstatningsferie for sygdom under ferien, samtidighedsferie for særlige grupper og indberetning til indkomstregisteret m.v.) i høring med høringsfrist den 15. februar 2012.

Udkastet til lovforslag har været behandlet i Danske Advokaters fagudvalg for henholdsvis ansættelsesret og selskabsret.

Danske Advokater har følgende bemærkninger til udkastet:

1. Objektivisering af lønmodtagerbegrebet – forslagens § 1, nr. 1

Det foreslås i § 1, nr. 1, at indsætte et nyt stk. 3 og 4 i ferielovens § 1. Med stk. 3 fastlægges det, at personer, der har afgørende indflydelse på den virksomhed, hvori de er ansat, ikke skal anses som lønmodtagere. Med stk. 4 indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvornår en person har afgørende indflydelse.

Uanset at det ikke fremgår tydeligt af pkt. 2.6.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger, er der efter Danske Advokaters opfattelse tale om at objektivere ferielovens skønsmæssige lønmodtagerbegreb. De almindelige bemærkninger angiver, at baggrunden herfor er gennemsigtighed og retssikkerhed for borgerne samt bedre offentlig ressourceudnyttelse.

Det fremgår videre, at formålet med bemyndigelsesbestemmelsen til beskæftigelsesministeren er at skabe en mere ensartet praksis.

Danske Advokater bekendt har de gældende regler i ferielovens § 1 ikke givet anledning til en uensartet praksis, ligesom de gældende regler ikke har givet anledning til problemer i retsanvendelsen.

Efter Danske Advokaters opfattelse er det betænkeligt, at det overlades til ministeren ved bekendtgørelse at definere lønmodtagerbegrebet. Der er tradition for, at det overlades til domstolene og arbejdsmarkedets parter at udfylde dette begreb.

Det følger afslutningsvis af de almindelige bemærkninger, at anden praksis omkring lønmodtagerbegrebet ikke vil blive ændret, samt at det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at de ændrede regler ikke har afsmittende virkning på anden ansættelsesretlig lovgivning.

Danske Advokater er af den opfattelse, at en sådan regulering netop vil få en afsmittende virkning på anden ansættelsesretlig lovgivning. Der bliver således tale om et "kludetæppe", hvis man fra lovgivers side vælger at regulere lønmodtagerbegrebet særskilt i de enkelte ansættelsesretlige love. Efter Danske Advokaters opfattelse er der således ingen fordele ved, at der inden for den ansættelsesretlige lovgivning indføres differentierede lønmodtagerbegreber. Det gældende lønmodtagerbegreb, der er fastlagt ved en langvarig retspraksis, bør således ikke erstattes af et i bekendtgørelsesform objektiveret lønmodtagerbegreb. Efter Danske Advokaters opfattelse er der ikke behov for at præcisere lønmodtagerbegrebet som foreslået.

Af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 1, fremgår det, at det er hensigten i en bekendtgørelse at fastlægge regler om, at afgørende indflydelse foreligger, hvis pågældende eller dennes ægtefælle alene eller sammen med nærmeste familie f.eks. er indehaver af

- mindst 50 pct. af selskabskapitalen,
- mindst 50 pct. af selskabskapitalens stemmeværdi,
- en bestemmende andel af selskabets kapital,
- en bestemmende andel af stemmerne i selskabet, eller
- mindst 10 pct. af selskabskapitalen eller 10 pct. af selskabskapitalens stemmeværdi, og pågældende eller ægtefællen tillige er medlem af selskabets bestyrelse eller direktion.

Efter Danske Advokaters opfattelse er begrebet "nærmeste familie" ikke et entydigt begreb. Hvis lovforslaget fremmes på dette punkt, skal Danske Advokater derfor opfordre til, at begrebet afgrænses mere tydeligt. Der kan f.eks. henvises til, at bo- og afgiftslovens § 22, stk. 1, afgrænser en personkreds, der kan modtage gaver afgiftsfrit, og som derfor må anses at være "nærmeste familie". På samme måde har konkursloven i § 2, nr. 1, en mere specifik angivelse af personer, der er nærstående. Ved udformningen af den foreslåede nye bestemmelse i ferielovens § 1, stk. 3, og ved fastlæggelsen af dens nærmere anvendelsesområde kunne det som en tredje mulighed være hensigtsmæssigt at hente inspiration i selskabslovens § 7, herunder valg af termen "bestemmende indflydelse" frem for "afgørende indflydelse", selvom de to regelsæt ikke tilgodeser identiske hensyn. En tilsvarende klar afgrænsning i ferieloven i relation til definition af lønmodtagerbegrebet vil være på sin plads frem for det mere løse "nærmeste familie".

I relation til første bullet kan det anføres, at personer, der ejer mindst 50 pct. af selskabskapitalen, ikke nødvendigvis har en "afgørende indflydelse". Ved at anvende formuleringen "mere end 50 pct. af selskabskapitalen" vil man efter Danske Advokaters opfattelse få en mere rammende beskrivelse, idet det bemærkes, at der sagtens kan være situationer, hvor besiddelse af mere end 50 pct. af kapitalen ikke medfører, at der er "afgørende indflydelse". Det kan opstå i de situationer, hvor A-aktierne i et selskab er tillagt større stemmeværdi end B-aktierne i selskabet.

Vedrørende anden bullet bør formuleringen "mere end 50 pct. af selskabskapitalens stemmeværdi" anvendes.

Det er ikke helt klart for Danske Advokater, hvori forskellen på første og anden bullet og tredje og fjerde bullet består. Bestemmende indflydelse må i sagens natur betyde, at man er indehaver af mere end 50 pct. af stemmerne. Hvis der menes, at den bestemmende andel af kapitalen/stemmerne indehaves på baggrund af andet end ejendomsret, som f.eks. en aftalemæssig overdragelse af stemmerne, bør dette præciseres.

Efter Danske Advokaters opfattelse giver den femte bullet ikke selvstændig mening, da en person, der er direktør, efter praksis ikke anses at være lønmodtager. Bestemmelsen om mindst 10 pct. af selskabskapitalen eller 10 pct. af selskabskapitalens stemmeværdi er derfor uden selvstændig betydning.

Afslutningsvis vedrørende § 1, nr. 1, skal Danske Advokater bemærke, at eksemplifikationen i de specielle bemærkninger til den omhandlede bestemmelse også vil føre til, at en person, der måske blot ejer en symbolsk andel af en familieejet virksomhed, vil blive frataget sin lønmodtagerstatus, hvis en forælder i øvrigt ejer hele virksomheden. Dette tjener som et yderligere argument for den uhensigtsmæssige karakter af forslaget til § 1, nr. 1.

Samlet set skal Danske Advokater anbefale, at § 1, nr. 1, udgår af udkastet til lovforslag.

2. Ret til erstatningsferie – forslagets § 1, nr. 3

2.1 Indholdet af de foreslåede bestemmelser

Det foreslås i § 1, nr. 3, at indsætte bestemmelser om erstatningsferie i ferielovens § 13. I stk. 3 fastlægges det, at lønmodtagere, der bliver syge under ferien, har ret til erstatningsferie mod lægelig dokumentation. I stk. 4 fastlægges det, hvornår retten til erstatningsferie gælder fra. I stk. 5 fastlægges det, at hvis erstatningsferien ikke kan afholdes i ferieåret på grund af sygdom, skal den afholdes i det efterfølgende ferieår. I stk. 6 fastlægges det, at udgifter til lægedokumentation betales af lønmodtageren.

Efter Danske Advokaters opfattelse bør den foreslåede affattelse af § 13, stk. 3-6, og bemærkningerne hertil præciseres. Således som lovtæksten og bemærkningerne hertil er formuleret, er der nærliggende fare for, at der vil opstå problemer i praksis for både lønmodtagere og arbejdsgivere.

2.2 Lønmodtagerens pligt til at meddele sygdommen til arbejdsgiveren

Efter den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 4, gælder retten til erstatningsferie først fra den dag, hvor lønmodtageren meddeler sygdommen til arbejdsgiveren. Efter den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 3, forudsætter erstatningsferie lægelig dokumentation.

Af bemærkningerne til § 1, nr. 3, fremgår det, at "hvis lønmodtageren ønsker at gøre brug af sin ret til erstatningsferie, skal lønmodtageren meddele sygdommen til arbejdsgiveren. Meddelelsen skal ske efter de regler, som i øvrigt gælder for sygemelding i ansættelsesforhold, hvilket normalt vil sige ved arbejdstids begyndelse

den første sygedag. Det betyder, at en lønmodtager, som bliver syg under sin ferie, skal give arbejdsgiveren besked om sygdommen, også selvom lønmodtageren opholder sig i udlandet.”

Efter Danske Advokaters opfattelse giver lovforslaget anledning til visse tvivlsspørgsmål på dette punkt vedrørende tidspunktet for indhentelse af lægelig dokumentation. Efter de gældende regler om indhentelse af lægeerklæringer (uden for ferielovens område) er en tro- og loveerklæring fra lønmodtageren tilstrækkelig dokumentation indtil arbejdsgiveren specifikt anmoder lønmodtageren om at indhente en lægeerklæring, som arbejdsgiveren i øvrigt skal afholde udgifterne til.

Hvis hensigten med lovforslaget er, at lønmodtageren skal indhente en lægeerklæring på første sygedag, bør det præciseres i lovforslaget. Som Danske Advokaters umiddelbart ser det, giver det ikke mening først at indhente lægelig dokumentation efter fem sygedage, da en læge næppe med mening kan udstede dokumentation bagudrettet. Dette løses som nævnt uden for ferieloven med tro- og loveerklæringer, men efter Danske Advokaters opfattelse er det næppe en farbar vej at følge efter forslaget, da der specifikt kræves lægelig dokumentation for sygdommen.

Efter Danske Advokaters opfattelse bør det præciseres i lovforslaget, hvornår lønmodtageren skal indhente lægelig dokumentation, da man ellers vil risikere, at en lang række lønmodtagere i god tro venter med at indhente lægeerklæringer til senere.

2.3 Dokumentationskrav i udlandet

Der kan ligeledes opstå praktiske problemer med lønmodtagere, der under et ferieophold i udlandet bliver syge, og hvor en udenlandsk læge ikke vil udstede en lægeerklæring.

Efter Danske Advokaters opfattelse bør det i lovforslaget præciseres, om denne lønmodtager mister sin ret til erstatningsferie, idet der ikke er udstedt en lægeerklæring på første sygedag. Under alle omstændigheder bør det præciseres, om lønmodtageren kan gå til en dansk læge og få en lægeerklæring efter hjemkomsten, hvis lønmodtageren er blevet rask i mellemtiden. Det er ikke tilstrækkelig klart at henvise til de almindelige (danske) regler om friattest.

2.4 Begrebet sygedage

Begrebet ”sygedage” er ikke defineret i udkastet til lovforslag. Danske Advokater går ud fra, at der menes, at det skal sidestilles med ”feriedage”, så sygdom lørdag og søndag ikke tæller med i optællingen af sygedage. Det bør dog defineres nærmere i lovforslaget, så der ikke skabes uklarhed. Ved beregningen af 120 dages sygdom tæller weekenden med, hvis lønmodtageren er syg på begge sider af weekenden.

2.5 Retsvirkningerne af raskmelding

Af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 3, fremgår det, at ”når lønmodtageren bliver rask, skal lønmodtageren som udgangspunkt møde på arbejde igen. Dette gælder, selvom lønmodtageren bliver rask inden for den periode, hvor lønmodtageren skulle have holdt sin ferie.”

Efter Danske Advokaters opfattelse er det uklart, om lovforslagets formulering betyder, at lønmodtageren er forpligtet til at rejse hjem fra ferie i udlandet for at

arbejde. Ligeledes er det uklart, hvem der bærer omkostningerne i den forbindelse. Endelig er det uklart, om der er tale om ulovlig udeblivelse med de heraf følgende sædvanlige retsvirkninger, hvis lønmodtageren ikke kommer hjem og møder på arbejde.

Hvis lønmodtageren skal pålægges en sådan forpligtelse, som det vil være at rejse hjem fra en ferie, bør det efter Danske Advokaters opfattelse fremgå utvetydigt af lovtæksten og ikke blot af bemærkninger til lovforslaget.

Disse forhold bør derfor efter Danske Advokaters opfattelse præciseres i lovforslaget.

2.6 Deltidssygdom

Et tilsvarende problem som nævnt ovenfor under pkt. 2.5 opstår efter Danske Advokaters opfattelse ved deltidssygdom og restarbejdsevne. Er en lønmodtager forpligtet til at rejse hjem fra ferie, hvis lønmodtageren kun er delvist sygemeldt og kan udføre arbejdet delvist?

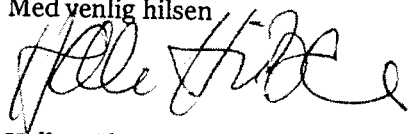
Dette forhold bør efter Danske Advokaters opfattelse også præciseres i lovforslaget.

---ooOoo---

Danske Advokater er ved en tidligere lejlighed blevet optaget på Beskæftigelsesministeriets officielle høringsliste, men har ikke særskilt modtaget dette lovforslag. Danske Advokater skal for en ordens skyld anmode om, at al lovstof, som Beskæftigelsesministeriet sender i høring, også sendes til Danske Advokater.

Det sene svar beklages.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe

vice direktør

hhk@danskeadvokater.dk

Feriekontoret
Njalsgade 72C
2300 København S
Att.: Sanne Emilie Molin og
Christina Kirkegaard Thalund

DANSKE
REGIONER

10-02-2012

Sag nr. 12/248

Dokumentnr. 419

Anne Friis Jensen

Tel. 35298140

E-mail: Afj@regi

Høringssvar

Danske Regioner har den 30. januar 2012 modtaget udkast til forslag om ændring af ferieloven fra Beskæftigelsesministeriet, og skal i den anledning bemærke følgende:

Ret til erstatningsferie efter 5. sygedag

Den foreslåede ændring af ferieloven vedr. ret til erstatningsferie efter 5. sygedag, vil påføre regionerne væsentlig merudgifter, og Danske Regioner forbeholder sig ret til kompensation i henhold til DUT.

Beskæftigelsesministeriet anfører, at det vil medføre en merudgift for regionerne på ca. 16 mio. kr. om året, og at regionerne ikke kompenseres for udgiften.

Under henvisning til de tidligere drøftelser herom under udvalgsarbejdet skal Danske Regioner gentage, at Danske Regioner ikke er enige i antagelsen, men vurderer, at udgiften er væsentlig højere.

Dertil kommer de øgede administrative konsekvenser som følger af, at arbejdsgivere fremover skal kontrollere lægeerklæringer og lønmodtagerens beregninger af antallet af erstatningsferiedage, eksempelvis hvis der er tale om flere ferieperioder med sygdom.

Danske Regioner ser dog positivt på, at det er lønmodtagerene der skal dokumentere berettigelsen til erstatningsferie.

Det fremgår af udkast til lovforslag, at det forslås, at lønmodtagerne ensidigt kan vælge mellem at holde erstatningsferien i det efterfølgende ferieår eller få feriepengene udbetalt for erstatningsferien.

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

T 35 29 81 00
F 35 29 83 00
E regioner@regio

Muligheden for ensidigt at vælge ferien overført, er ny i forhold til den gældende ferielov og dermed også i forhold til den gældende regionale ferieaftale, hvorefter det er et aftaleanliggende mellem arbejdsgiver og den ansatte at overføre ferie.

For ikke at skabe unødigt komplicerede regler på området, anbefales dette princip videreført også i forbindelse erstatningsferie på grund af sygdom.

Danske Regioner forudsætter i øvrigt, at lovændringen ikke berører de særligt aftalte feriefridage, den 6. feriedag, der findes på det regionale område.

Indberetning til indkomstregisteret

Danske Regioner ser positivt på formålet om, at sikre alle lønmodtagere et samlet overblik over optjente feriedage og feriegodtgørelse samt en let adgang til at bestille feriegodtgørelse.

Danske Regioner har bemærket, at det fremgår af §§ 27a og 29, stk. 2, at det er muligt at fravige reglerne om, at indberetning af feriegodtgørelse skal ske til indkomstregistret, og at anmodning om udbetaling skal ske til ferie-konto, hvis oplysningerne kan indhentes eller indberettes digitalt fra en ferie-kortordning.

Det fremgår, at Beskæftigelsesministeren kan fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af reglerne om, at alle arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelse til indkomstregistret. Danske Regioner skal henstille til, at der gives den nødvendige tid til at omstille de eksisterende systemer.

Der tages endvidere forbehold for de administrative omkostninger, der kan blive påført regionerne som følge af overgangen til indberetning af feriegodtgørelse til indkomstregisteret.

Danske Regioner har ligeledes bemærket, at feriegodtgørelsen forbliver i regionerne indtil ferien holdes.

Med venlig hilsen

Signe Friberg Nielsen
Forhandlingsdirektør
Danske Regioner

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

Fiolstræde 44, 1
1171 København
Tlf. 33 36 98 00
Fax 33 36 98 26
www.dkuni.dk

13. februar 2012
J.nr. 2011-5354-
SB
Dir. tlf. 33 36 98
sb@dkuni.dk

Forslag til lov om ændring af lov om ferie

Danske Universiteter takker for udkast til forslag om lov om ferie, som vi den 1. februar 2012 har modtaget i høring.

Danske Universiteter bemærker med tilfredshed, at det efter det foreslåede vil blive muligt - men ikke pligtigt - at tilbyde udenlandske forskere, som er omfattet af forskerskatteordningen, adgang til såkaldt samtidighedsferie, således at de kan få betalt deres ferie allerede det første år, de er i Danmark, men så til gengæld ikke skal have feriepenge med, når de forlader landet.

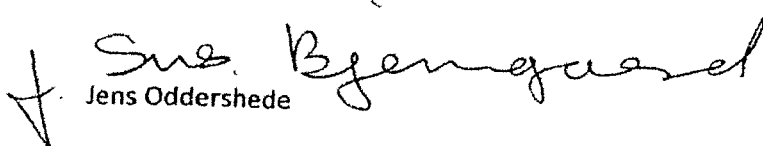
Denne mulighed vil i en del tilfælde kunne bidrage til at lette rekrutteringen af udenlandske forskere til Danmark.

Danske Universiteter finder det meget positivt, at det vil være universiteterne, der beslutter, hvem der skal tilbydes muligheden for samtidighedsferie.

Således vil det enkelte universitet selv kunne foretage afvejningen mellem på den ene side fordelene ved at kunne tilbyde udenlandske forskere attraktive vilkår og på den anden side ulemperne ved at skulle udvikle og anvende nye administrative rutiner på ferieområdet.

Lovforslaget har været i høring hos de enkelte universiteter. Høringssvar fra Københavns Universitet, Syddansk Universitet, Aalborg Universitet og Danmarks Tekniske Universitet er vedhæftet. For yderligere bemærkninger til lovforslaget henvises til disse høringssvar.

Med venlig hilsen

Jens Oddershede

KØBENHAVNS UNIVERSITET

DANSKE UNIVERSITETER

Danske Universiteter
Fiolstræde 44, 1. th.
1171 København K

J.NR.
LØBENR.

10 Feb. 2012
2011-5354

og

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
1260 København K

Vedrørende høring om udkast til forslag til lov om ændring af ferieloven

Beskæftigelsesministeriet har ved mail af 30. januar 2012 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om ferie i høring.

Ved mail af 1. februar 2012 har Danske Universiteter bedt om Københavns Universitets bemærkninger til lovforslaget, ligesom Styrelsen for Universiteter og Internationalisering samme dag har bedt om KU's eventuelle bemærkninger til lovforslaget.

KU har gennemgået lovforslaget og har følgende bemærkninger:

Vedrørende forslaget om erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

Der er allerede i dag efter statens ferieaftale mulighed for at suspendere en påbegyndt ferie, hvis medarbejderen bliver syg under ferien, og ansættelsesmyndigheden efter en helt konkret vurdering skønner, at omstændighederne taler for at give medarbejderen erstatningsferie.

Den nuværende ordning fungerer efter KU's opfattelse tilfredsstillende.

Det er umiddelbart KU's vurdering, at forslaget om, at alle medarbejdere, der bliver syge efter feriens begyndelse, fremover har krav på erstatningsferie efter 5. sygedag, vil medføre væsentlige merudgifter for universitetet, da hovedparten af de ansatte er berettiget til løn under sygdom.

Det er endvidere KU's opfattelse, at forslaget vil medføre øget administration for universitetet i form af kontrol af lægeerklæringer mv. og i forbindelse med beregninger af antallet af erstatningsdage, som medarbejderen har krav på.

Vedrørende forslaget om samtidighedsferie for personer omfattet af forskerskatteordningen

Det har længe været universiteternes opfattelse, at de almindelige optjenings- og udbetalingsregler i ferieloven fungerer uhensigtsmæssigt for uden-

10. FEBRUAR 2012

HR & ORGANISATION
PERSONALESEKTIONEN

NØRREGADE 10
POSTBOKS 2177
1017 KØBENHAVN K

TLF 35322828
DIR 35322843
FAX 35322860

charlotte.bennike@adm.ku.dk
www.ku.dk

REF: ZJM950

landske medarbejdere, der tager på arbejdsophold i Danmark i en kort periode. Dette skyldes, at det danske feriesystem er unikt sammenlignet med en række andre lande. Udenlandske højtuddannede kommer fra lande, hvor der typisk er sammenfald mellem optjening- og afviklingsår, og de oplever derfor en væsentlig likviditetsforskydning i forhold til, hvad de er vant til. Det er KU's opfattelse, at de gældende ferieregler er en barriere for tiltrækning af udenlandske forskere til Danmark. Indførelse af muligheden for at afholde samtidighedsferie for forskere på forskerskatteordningen vil være et positiv tiltag for internationaliseringen på universiteterne.

KU skal henlede opmærksomheden på, at der for KU vil være økonomiske udgifter forbundet med at gøre brug af muligheden for at indføre samtidighedsferie for forskere på forskerskatteordningen, idet ferieregistreringen ikke er sammenkoblet med registrering af skatteforhold.

Endelig bemærkes, at en udvidelse af ordningen til også at omfatte udenlandske forskere, som ikke er på forskerskatteordningen, vil være ønskværdigt.

Vedrørende forslaget om at erstatte satsundersøgelsen med en fast procent, som staten har krav på af de uhævede feriepenge

KU har siden 1979 haft en velfungerende feriefond, der i dag råder over 22 ferieboliger, som universitetets ansatte kan leje gennem fonden.

Det er KU's opfattelse, at de fremtidige overførsler af uhævede feriepenge til Feriefonden vil blive mindre. Dette vil være en naturlig konsekvens af de seneste ændringer, hvor blandt andet beløbsgrænserne for automatisk udbetaling er blevet hævet. KU forventer også, at de fremtidige overførsler af midler, der kan henføres til uafholdte ferietimer vil blive mindre.

Det er efter KU's opfattelse vigtigt, at der til stadighed tilføres de private feriefonde rigelige ressourcer frem for, at de uhævede feriepenge tilføres statskassen.

Med venlig hilsen

Charlotte Bennike
Specialkonsulent

Helen Rasmussen

Fra: Jørgen Schou
Sendt: 10. februar 2012 15:02
Til: RKS
Cc: journal mailbox; Jens Oddershede; Jacob Schmidt; Merete Ruager; Herluf Petersen
Emne: Kirsten Fly Malling
Høring om udkast til lov om ændring af lov om ferie

Danske Universiteter
j.nr. 2011-5334-02

SDUs j.nr. 374-1

Syddansk Universitet støtter ethvert initiativ, der kan forenkle procedurer og give bedre muligheder at kunne tiltrække kvalificeret udenlandsk arbejdskraft, herunder i forbindelse med de foreslåede regler om at også personer omfattet af forskerskatteordningen kan indgå en aftale om ikke at være omfattet af ferielovens bestemmelser.

Universitetet kan imidlertid se nogle administrative komplikationer ved administrationen af de foreslåede regler, som bør løses så smidigt som muligt, således at ændringslovens formål kan implementeres efter hensigten.

Med venlig hilsen

Jørgen Schou
Kontorchef, Ledelsessekretariatet

Tlf. 6550 1040
Mobil 6011 1040
Fax 6550 1090
Email js@sdu.dk
Web <http://www.sdu.dk/ansat/js>
Adr. Campusvej 55, 5230 Odense M

SYDDANSKUNIVERSITET.DK

Campusvej 55 · 5230 Odense M · Tlf. 6550 1000 · www.sdu.dk

DANSKE UNIVERSITETER

10 FEB. 2012

J.NR. 2011-5354-02

LØBENR.

11

Helen Rasmussen

Fra: Henrik H. Søndergaard [hhs@adm.aau.dk]
Sendt: 10. februar 2012 10:09
Til: RKS
Cc: Morten Sand Henriksen; Kristian Abildgaard; Kjeld Lanng
Emne: Aalborg Universitets kommentarer ifbm. høring af udkast til lov om ændring af ferie (2011-5334-02)

Danske Universiteter, att. Helen Rasmussen

Hermed Aalborg Universitets kommentarer i forbindelse med høring af udkast til lov om ændring af ferie.

Overordnet forholder Aalborg Universitet sig positivt til udkastet.

Central registrering

Det er ud fra udkastet uklart for Aalborg Universitet, om universitetet har mulighed for at indberette alle nødvendige ferieoplysninger til Indkomstregistret digitalt. Hvis ikke muligheden allerede foreligger, som det frem af 3.2 bemærkninger til lovforslaget, og dermed skal udvikles, tager universitetet forbehold for den tekniske løsn og deraf følgende omkostning.

Såfremt der vil ske indberetning til Indkomstregistret/Feriekonto forventer Aalborg Universitet, at integrationen også vil ske den modsatte vej, så universitetet kan trække de data, der ligger centralt, til brug i eget ferieregistreringssystem.

Samtidighedsferie

I tilfældet, hvor en forsker ankommer til Danmark og tiltræder, og normalt må vente på en §48 skatteordning i op tre måneder, er det i udkastet uklart, hvordan universitetet skal håndtere et ønske fra forskeren om at kunne afholde ferie inden §48 skatteordningen er på plads. Aalborg Universitet vil som udgangspunkt være indstillet på tilbyde samtidighedsferie-modellen, men vil tilsyneladende skulle anvende den almindelige model i perioden frem forskerskatteordningen er godkendt, og dermed være nødsaget til at anvende begge modeller ifht den samme person.

Mvh
Henrik H. Søndergaard

Henrik H. Søndergaard
Souschef

AALBORG UNIVERSITET
HR-AFDELINGEN
Fredrik Bajers Vej 7F, DK-9220 Aalborg Ø
Telefon: (+45) 9940 3933

DANSKE UNIVERSITETER

10 FEB. 2012
J.NR. 2011-5334-
LØBENR. 12

Danske Universiteter
Sekretariatet
Fiolstræde 44, 1. th.
1171 København K

10. februar 2012
12/01282
dbma/ddch

Høring om udkast til forslag til lov om ændring af lov om ferie

DTU har følgende bemærkninger til det fremsendte

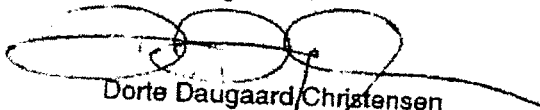
- DTU stiller sig positivt i forhold til at kunne tilbyde deres udenlandske medarbejdere samtidighedsferie, idet det dog forudsættes, at ordningen ikke er obligatorisk, men giver Universiteterne mulighed for at aftale samtidighedsferie med den udenlandske medarbejder.
- Der er længere ferie i Danmark end i mange andre lande, hvilket jævnligt konstateres at være et tiltræknings- og konkurrenceparameter i forhold til den højt kvalificerede udenlandske arbejdskraft. Såfremt feriens længde understøttes af, at medarbejderne med samtidighedsferie får bedre økonomiske betingelser for at udnytte ferien fra starten af deres ophold, styrkes billedet af Danmark som et attraktivt arbejdsland yderligere.
- Set i forhold til kolleger rekrutteret i Danmark, rammes medarbejderne, som rekrutteres fra udlandet, hårdere af i en længere periode ikke at kunne holde ferie med løn – fordi de har særlige omkostninger ved at være mobile, og fordi de netop i deres første tid i Danmark har høje etableringsomkostninger.
- En stor del af de udenlandske medarbejdere kommer fra lande, hvor der er samtidighedsferie. De har ikke via deres hidtidige ferieordninger optjent feriepenge, de kan tage med sig, og har ofte ikke i øvrigt mulighed for at nå at indrette sig økonomisk på at skulle holde ferie uden løn. En del af medarbejderne overraskes negativt fra starten, fordi de gik ud fra, at der også er samtidighedsferie i Danmark.
- I de tilfælde, hvor den udenlandske medarbejder medbringer sin familie, er familien i forvejen ofte nødt til at indrette sig på, at skulle leve af kun én lønindkomst, i det mindste i en overgangsperiode. De der ikke medbringer deres familie, har på den anden side ekstra rejseomkostninger til at tage hjem og besøge familien i ferierne.
- Endelig kommer en række medarbejdere fra lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt lavere end i Danmark – og deres hidtidige lønninger ligeså.
- Personkredsen for samtidighedsferie i forslaget er for snæver. Samtidighedsferien bør også omfatte andre udenlandske medarbejdere, som ikke kan komme på forskerskatteordning, men som er ansat *tidsbegrænset* i henhold til Stillingsstruktur for videnskabeligt personale ved universiteter. F.eks. bør ændringsloven også omfatte udenlandske ph.d. ansatte og andre udenlandske tidsbegrænset ansatte, som ikke kan opfylde reglen om ikke at have været skattepligtig til Danmark indenfor de seneste 10 år forud for ansættelsen. Disse grupper, som typisk er

DANSKE UNIVERSITETER

almindeligt indkomstbeskattede, vil ofte have et endnu større økonomisk behov for at kunne få samtidighedsferie.

- Generelt er forslaget målrettet hushjælp, og personer på forskerbekæmpning kan anvende de samme regler. I modsætning til tilfældet med hushjælp administrerer universiteterne som arbejdsgiver i forvejen de almindelige ferie regler. Det foreslås derfor, at de nye regler i højere grad tilnærmes de almindelige ferieregler, på en måde hvor samtidighedsferie ikke medfører unødige administrative byrder for universiteterne.
- Det bør præciseres hvilke regler, der finder anvendelse ved overgang fra samtidighedsferie til "optjeningsferie".
- Det bør præciseres hvilke varslø, der vil blive betragtet som rimelige og rettidige ligesom det klart bør fremgå, at der skal afholdes minimum 4 ferieuger i et optjeningsår/ferieår, således at det rekreative formål ikke forspildes samt der ikke er ophobet økonomiske byrder i forbindelse med fratrædelser.
- Det bør præciseres, at rettidigt varslet ferie der ikke afholdes, bortfalder.

Med venlig hilsen

Dorte Daugaard Christensen
HR Juridisk specialist

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret

15.

Ref. nr

Oply:

Høring over ændring af lov om ferie

Beskæftigelsesministeriet har den 30. januar 2012 sendt høring over udkast til forslag om ændring af lov om ferie (erstatningsferie for sygdom under ferien, samtidighedsferie for særlige grupper og indberetning til indkomstregisteret m.v.).

Kong:

FerieKonto har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Løn. tlf.:

Arbg. tlf.:

Fax:

Erstatningsferie for sygdom under ferien

FerieKonto har noteret sig, at en lønmodtager, der bliver syg under ferien, fremover har ret til erstatningsferie efter 5 sygedage under ferie i ferieåret.

Der ses ikke at være fastsat regler om eventuel indberetning og tilbagebetaling af allerede udbetalt feriegodtgørelse i tilfælde, hvor ferien afbrydes som følge af sygdom. FerieKonto antager derfor, at lønmodtager – lighed med gældende praksis, hvor ferien aflyses/udskydes som følge af sygdom inden feriens påbegyndelse – selv er ansvarlig for administration af allerede udbetalt feriegodtgørelse.

Man-tors

Fredag

Indberetning til indkomstregister og betaling af feriegodtgørelse til FerieKonto

FerieKonto forstår forslaget således, at alle arbejdsgivere som udgangspunkt skal indberette ferieoplysninger til indkomstregisteret og indbetale feriegodtgørelse til FerieKonto. Denne hovedregel om indberetning og indbetaling kan fraviges for private feriekortordninger, hvis der stilles garanti og hvis feriekortordningen digitalt leverer de tilsvarende oplysninger, som FerieKonto modtager fra indkomstregisteret.

FerieKonto antager, at det i forhold til den enkelte lønmodtager registreres i indkomstregisteret, om arbejdsgiver skal betale til FerieKonto, eller om arbejdsgiver er omfattet af en feriekortordning. Oplysning herom er nødvendigt for, at FerieKonto kan beregne og opkræve feriegodtgørelse hos de arbejdsgivere, der skal betale til FerieKonto.

Uanset om arbejdsgiver skal indberette til indkomstregisteret eller til en privat feriekortordning, skal ferieoplysningerne tilgå FerieKonto med henblik på at skabe et samlet overblik over ferieoplysninger for alle lønmodtagere

Det kan overvejes, om det skal fremgå af reglerne, at arbejdsgiver ikke skal indberette oplysning om feriedage og feriegodtgørelse, som er udbetalt direkte til lønmodtager ef-

ter lovens § 30 samt efter reglerne om udbetaling, hvis ferie holdes direkte i forlængelse af ansættelsesforholdets ophør.

Anmodning om udbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto

FerieKonto forstår forslaget således, at alle lønmodtagere som udgangspunkt skal anmode FerieKonto om udbetaling af feriegodtgørelse. Som ved indberetning og indbetaling kan denne hovedregel dog fraviges, hvis FerieKonto kan få leveret oplysningerne om udbetaling digitalt fra en privat feriekortordning.

Af hensyn til FerieKontos administration skal det som minimum fremgå af indberetningen til indkomstregisteret, om arbejdsgiver er omfattet af en feriekortordning, og hvis feriekortordningen varetager administrationen af feriegodtgørelse, skal det fremgå hvilken feriekortordning, der måtte være tale om. Hvis der ikke er indberettet en feriekortordning eller indbetalt til FerieKonto, må det antages, at arbejdsgiver selv er administrator. Oplysning herom sikrer, at FerieKonto kan advisere den korrekte udbetaler i forbindelse med lønmodtagers anmodning om feriegodtgørelse.

Med henblik på at skabe fuld gennemsigtighed i ordningen kan det overvejes, at indberetningen til indkomstregisteret altid skal forsynes med oplysninger om hvilken feriekortordning, arbejdsgiver måtte være omfattet af.

FerieKonto skal bruge oplysningerne om udbetaling af feriegodtgørelse til det samlede overblik til lønmodtager samt til brug for videregivelse til kommuner og a-kasser med henblik på kontrol for dobbeltforsørgelse.

Udveksling af oplysninger mellem feriekortordninger og FerieKonto

De nærmere regler om udveksling af oplysninger mellem feriekortordninger og FerieKonto ses ikke beskrevet i dette lovforslag. FerieKonto forventer, at der i forbindelse hermed, stilles krav til feriekortordningerne, der sikre, at oplysningerne er direkte anvendelige for FerieKontos samlede udstilling/videregivelse af lønmodtagernes ferieoplysninger.

FerieKonto deltager gerne i den nærmere udformning af disse regler.

Venlig hilsen

Sofie Jæger

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72C
2300 København S

Mail: SEM@penst.dk og CKT@penst.dk

15. februar 2012

Høring om udkast til forslag til ændring af ferieloven

Beskæftigelsesministeriets Feriekontor har i brev af 30. januar 2012 sendt et udkast til forslag til lov om ændring af ferieloven i høring hos bl.a. arbejdsmarkedets parter.

DOK. NR
FAID-6-
SAG. NR
FAID-6-
HJS

Med henvisning hertil skal FA bemærke følgende:

Lovudkastet har efter det oplyste til formål at implementere EU-domstolens fortolkning af arbejdstidsdirektivet i de tilfælde, hvor en lønmodtager bliver syg efter feriens begyndelse, at pålægge arbejdsgivere at indberette oplysninger om antallet af optjente feriedage og ferlegodtgørelse til Indkomstregistret, samt at indføre særregler for mindre lønmodtagergrupper med særlige vilkår. Lovudkastet giver endvidere udtryk for, at det "forenkler og tilpasser loven til udviklingen på arbejdsmarkedet".

FA har ikke indvendinger mod de overordnede formål med de foreslåede ændringer af ferieloven. Det ville dog have været ønskeligt og hensigtsmæssigt, hvis arbejdsmarkedets parter var blevet informeret og inddraget i de påtænkte ændringer på et tidligere tidspunkt, fx gennem nedsættelse af et udvalg – som det er sket ved tidligere ændringer af ferieloven. Kun den del, som angår erstatningsferie for sygdom opstået under ferien, har været genstand for et forberedende arbejde. Med den her valgte procedure har arbejdsmarkedets parter kun begrænsede muligheder for at kvalificere ændringerne af ferieloven, og der er derfor risiko for, at virksomheder og medarbejdere ikke får den opdaterede og fremtidssikrede ferielov, som de har brug for.

For så vidt angår de enkelte elementer i lovudkastet bemærkes:

1. Erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

FA kan tilslutte sig, at lønmodtagere på baggrund af EU-domstolens praksis får ret til erstatningsferie, hvis de bliver syge efter feriens begyndelse. Vi lægger i den forbindelse stor vægt på at begrænse de økonomiske konsekvenser for virksomhederne ved, at der ikke ydes ret til erstatningsferie for de første 5 sygedage under ferien. Vi har noteret os, at lovudkastet alene omhandler feriedage optjent ifølge ferieloven, og vi lægger derfor til grund, at ændringen ikke har retsvirkninger i tilfælde af sygdom i forbindelse med afholdelse af feriedage aftalt i kollektive overenskomster.

Vi lægger endvidere vægt på, at retten til erstatningsferie for det første er betinget af, at lønmodtageren kan dokumentere, at han under sin ferie har givet meddelelse om sygdommen til arbejdsgiveren i overensstemmelse med de regler, som gælder i den pågældende virksomhed.

Vi lægger for det andet vægt på, at lønmodtageren i denne situation får pligt til at levere lægelig dokumentation for, at der har foreligget uarbejdsdygtighed på grund af sygdom samt dokumentation for den forventede varighed af sygdomsforløbet. Vi har noteret os, at den lægelige dokumentation skal betales af lønmodtageren.

Vi foreslår i den forbindelse, at det overvejes at kvalitetssikre lægeerklæringer, som i en række tilfælde må forventes at blive udstedt i udlandet. Det kan fx ske ved at indføre en klagemulighed ved mangler ved en lægeerklæring. Det ville give både virksomheder og medarbejdere større retssikkerhed. I den forbindelse skal vi pege på, at en repræsentant for Lægeforeningen i forbindelse med offentliggørelsen af lovudkastet udtalte, at man anser det for et problem, at lægerne fremover skal udstede en lægeerklæring i forbindelse med sygdom i ferien.

Endvidere gør vi opmærksom på, at lovudkastets beskrivelse af de administrative konsekvenser for virksomhederne overser, at arbejdsgivere får en ny administrativ opgave ved at skulle modtage, håndtere og reagere på sygemeldinger og raskmeldinger afgivet under lønmodtagerens ferie.

2. Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregistret

Det foreslås, at alle arbejdsgivere som udgangspunkt skal indberette oplysninger om feriegodtgørelse og antal optjente feriedage til Indkomstregistret, der videregiver oplysningerne til FerieKonto, som herefter kan give alle lønmodtagere oplysninger om tilgodehavende feriedage og feriegodtgørelse og forestå udbetalingen.

FA kan støtte formålet om sikring mod dobbeltforsørgelse og mere gennemsigtlighed for lønmodtagerne i relation til optjente, uhævede feriepenge.

Derimod finder vi lovudkastet mangelfuldt i beskrivelsen og analysen af de administrative og økonomiske konsekvenser for de mange virksomheder, som i dag betaler medarbejderne løn under ferie, men som også har en aftalt feriekortordning, som i princippet kun anvendes i fratrædelsessituationer. Disse virksomheder og deres medarbejdere har i dag kun en meget begrænset berøringsflade til FerieKonto.

Vi har noteret os, at virksomheder omfattet af en feriekortordning fortsat vil have rådighed over skyldig feriegodtgørelse, indtil den forfalder til udbetaling, og at udstedelse af fysiske feriekort og restferiekort bliver overflødige.

Det er derimod helt uklart, hvad der er hensigten med den vidtgående bemyndigelse til, at "beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af feriegodtgørelse for de arbejdsgivere, der er omfattet af private feriekortordninger, herunder regler om udbetaling.....". Det er fx uklart, om

det vil påvirke virksomhedernes likviditet, dvs. længden af den periode, hvor de har rådighed over ferlegodtgørelse.

Det er ligeledes uklart, om virksomhederne overhovedet vil få nogen økonomisk eller administrativ lettelse ved ændringen, når henses til at "beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsgiverens eller feriekontos system, dvs. FerieKontos administration i forbindelse med bl.a. indhentning af oplysninger og behandling af udbetalingsanmodninger." Der er her risiko for, at virksomhederne belastes med nye omkostninger, som der ikke er redegjort for. Vi beder derfor om, at der i det endelige lovforslag bliver redegjort nærmere for beregning og størrelse på virksomhedernes nye omkostninger til FerieKonto.

Endelig fremgår det af lovudkastet, at der indstilles et væsentligt højere bødeniveau overfor virksomheder, der ikke opfylder de nye indberetningskrav. Vi mener ikke, at der er dokumenteret noget behov for sådanne forhøjelser i forhold til virksomheder, der ikke hldtil har været omfattet af indberetningspligt, og derfor ikke har kunnet overtræde reglerne.

3. Særlige ferieregler for privat hushjælp og personer omfattet af forskerskatteordningen

FA har ingen bemærkninger til forslaget om at give privat hushjælp ret til at holde samtidighedsferie.

Vi har endvidere ingen indvendinger mod, at personer omfattet af forskerskatteordningen får mulighed for at holde samtidighedsferie efter samme regler. Vi mener i den forbindelse, at det er vigtigt, at også anden udenlandsk, højt kvalificeret arbejdskraft får tilsvarende mulighed for samtidighedsferie som personer omfattet af forskerskatteordningen. Det kan give private danske virksomheder bedre mulighed for at tiltrække og fastholde udenlandsk arbejdskraft med særlige kompetencer.

4. Fastsættelse af regler for, hvornår en medarbejder har afgørende indflydelse på virksomheden og derfor anses for selvstændig

FA kan tilslutte sig at Beskæftigelsesministeren får den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte nærmere om, hvornår en person ikke anses for lønmodtager i ferielovens forstand, fordi den pågældende har afgørende indflydelse på den virksomhed, pågældende er ansat i.

Vi finder imidlertid, at den præcise afgrænsning af, hvem der er omfattet af lønmodtagerbegrebet, har så stor betydning for arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedets parter, at et sådant udkast til regler bør forelægges for arbejdsmarkedets parter i høring, forinden de udstedes.

Øvrige ændringer:

Som nævnt finder FA processen omkring ændringen af ferieloven for forhastet og uden øje for, at arbejdsmarkedets parter kan have relevante og væsentlige forslag til ændring af ferieloven, og som bør inddrages i en lovændring. FA's umiddelbare forslag til overvejelse er følgende:

a. Ferie skal kunne placeres i hele ferieåret.

Det er FA's opfattelse, at ferielovens § 14 om en ferieperiode fra 1. maj til 30. september er forældet. Reglen blev til på et tidspunkt, hvor ferie typisk blev holdt inden for landets grænser, og hvor der var et særligt behov for at beskytte lønmodtagerens interesse i at holde ferie i sommermånederne. I dag er feriemønsteret væsentligt ændret. Lønmodtagerne holder ferie på alle årstider, og en del foretrækker reelt - og af mange forskellige grunde - at holde den største del af ferien udenfor lovens ferieperiode. Hertil kommer, at virksomhederne kan have et tilsvarende ønske om spredning af ferie, ligesom de holder egentlig ferielukket i betydeligt mindre omfang end tidligere. Den nuværende ordning må antages at medføre et produktivitetstab, fordi virksomhederne skal sikre, at alle medarbejdere har mulighed for at holde op til 3/5 af deres samlede ferie inden for blot 5 måneder. Samtidig fører reglen til dårligere udnyttelse af samfundets feriefaciliteter. Vi har i øvrigt noteret os, at der også i EU-regi arbejdes med planer om, at ferie i højere grad fordeles over hele året.

Vi anerkender, at der er behov for særlig hensyntagen til medarbejdere med skolesøgende børn og foreslår derfor, at pligten til at tage særligt hensyn til disse medarbejdere bevares, ligesom vi anser det for rimeligt og hensigtsmæssigt at bevare den nuværende ret til en sammenhængende ferieperiode på 15 dage (3 uger).

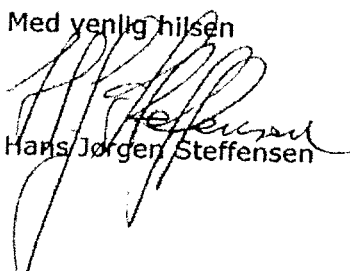
b. Mulighed for ferie på mindre end 1 dags varighed.

FA foreslår endvidere, at der lovfæstes en adgang til at holde ferie, der er på mindre end 1 dags varighed. I dag skal en ferie som udgangspunkt mindst vare 1 dag. Med en mulighed for at holde ferie på mindre end 1 dags varighed gives der fx mulighed for, at medarbejdere, som er sygemeldt på deltid, og som i forbindelse med deres tilbagevenden til arbejdet ønsker at holde ferie fx ½ dag eller nogle få timer ad gangen, kan gøre det. En sådan ordning vil også i lønmodtagerens interesse kunne bidrage til hurtigere tilbagevenden til arbejde på fuld tid. Det virker ikke logisk, at man fx kan aftale overførsel af ferie fra et ferieår til et andet, men ikke det mindre at holde ferie af mindre end 1 dags varighed. Samtidig vurderer vi, at en sådan lovændring i vidt omfang blot vil være en lovfæstelse af en almindelig praksis på arbejdsmarkedet.

c. Større aftalefrihed med hensyn til ydelser efter ferieloven.

Ferieloven omhandler en række ydelser, som arbejdsgiveren er forpligtet til at udrede til medarbejderen, og hvis størrelse der kun er begrænsede muligheder for at fravige ved aftale. FA foreslår, at muligheden for at indgå særlige kollektive aftaler om disse ydelser forøges. På den måde kan de ydelser, som skal udbetales i forbindelse med ferie, bringes i bedre sammenhæng med de øvrige ydelser, som arbejdsgiveren skal udrede i henhold til indgåede kollektive overenskomster.

Med venlig hilsen

Hans Jørgen Steffensen

sem@penst.dk
ckt@penst.dk

Odense, den 9. februar 2012

Juridisk afdeling
Sekretær: Merete Holst
Fax.nr.: 6313 8663
Direkte: 6313 8659
E-mail: mh@f-f.dk

Feriekontoret
Att.: **Sanne Emilie Molin**
Christina Kirkegaard Thalund
Njalsgade 72 C
2300 København S

Sags nr. 2012-0000977 – Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om ferie

Idet FRIE Funktionærer henviser til Deres skrivelse af den 30. januar 2012 med udkast til forslag om lov om ændring af lov om ferie, skal vi hermed vende tilbage.

For så vidt angår forslaget om ændring af ferielovens § 13 vedrørende sygdom opstået under ferie, er det FRIE Funktionærers opfattelse, at bestemmelsen skal vedtages for at bringe national lovgivning i overensstemmelse med EU's arbejds-tidsdirektiv, som fortolket af EU domstolen i 2009.

Det skal samtidig bemærkes, at der tilsyneladende er enighed om blandt arbejdsmarkedets parter, at gennemførelsen af bestemmelsen ikke overlades til hverken trepartsforhandlingerne eller overenskomstforhandlingerne på det private arbejdsmarked. Det er glædeligt at konstatere, at der tilsyneladende blandt arbejdsmarkedets parter nu er en erkendelse af, at EU-direktiver, som forpligter Danmark, skal gennemføres ved lovgivning og ikke ved overenskomst.

Med hensyn til det konkrete forslag, fremgår det af § 13, stk. 3, at lønmodtageren skal dokumentere sygdommen, samt at lægeerklæringen skal betales af lønmodtageren.

Efter FRIE Funktionærers opfattelse bør denne bestemmelse ændres, således at lønmodtageren alene skal dokumentere sygdommen ved en tro- og loveerklæring.

FRIE Funktionærer har erfaret, at lægeforeningen er ked af den rolle, de praktiserende læger får i forbindelse med udstedelse af erklæringen. Holdningen er således, at lægeforeningen anser sygdomsbehandlingen som vigtigere end at dokumentere sygdom. Praktisk kan der endvidere opstå det problem, at lønmodtageren bliver syg i udlandet, hvor det eventuelt ikke er muligt at få dokumenteret sygdommen ved en lægeerklæring.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at lønmodtageren som udgangspunkt skal møde på arbejde igen ved raskmelding. Dette gælder, selvom lønmodtageren bliver rask inden for den periode, hvor lønmodtageren skulle have afholdt ferien.

Efter FRIE Funktionærers opfattelse er dette en uheldig konsekvens af bestemmelsen, og det bør derfor præciseres, at en lønmodtager, der bliver rask i ferieperioden, skal eller har ret til at fortsætte med at afholde ferien i den oprindelige aftalte ferieperiode.

Hvis en arbejdsgiver får ret til at kræve den raskmeldte lønmodtager tilbage på arbejde, selvom det er i den aftalte ferieperiode, udsætter lønmodtageren sig for at misligholde med mulige ansættelsesretlige konsekvenser til følge. Lønmodtagere, der bliver syge og efterfølgende raske på en ferie i udlandet, kan efter bestemmelsen ikke fortsætte ferien i udlandet. Vedkommende er således forpligtet til at forsøge at skaffe sig hjemtransport, hvilket måske ikke er muligt.

Et andet eksempel kunne være, at lønmodtageren har aftalt 3 ugers ferie og bestilt udlandsrejse i den 2. uge. Vedkommende bliver syg og rask igen den 1. uge og har derfor ret til erstatningsferie for sygdommen i den 1. uge. Arbejdsgiveren har ret til at kræve, at lønmodtageren genoptager arbejdet ved raskmeldingen i den 1. uge. Lønmodtageren kan således ikke fortsætte ferien og bliver derfor nødsaget til at afbestille ferien i uge 2 med mange omkostninger til følge.

Dette er uhensigtsmæssigt og for at imødegå denne konsekvens, bør der være en ret for lønmodtageren til at fortsætte ferien efter raskmeldingen i den oprindelige aftalte ferieperiode.

I henhold til den gældende bekendtgørelse om ferie nr. 1297 af den 15. december 2011 § 12, stk. 1, har en lønmodtager, der er sygemeldt, når den planlagte ferie begynder, ret til at holde resten af ferien i forlængelse af raskmeldingen.

FRIE Funktionærer vil foreslå, at denne ret for lønmodtagere til at fortsætte ferieafholdelse efter sygdom i ferieperioden videreføres.

Med venlig hilsen

Claus Carstensen
Advokat, juridisk chef

Pr. e-mail: sem@penst.dk og ckt@penst.dk
Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S.

15.02.201

12-0157

PEFM

Høring over forslag til lov om ændring af lov om ferie

FTF har fra Beskæftigelsesministeriets Feriekontor den 30. januar 2012 modtaget udkast til forslag om ændring af ferieloven i høring.

Henset til, at et specialistudvalg under implementeringsudvalget, efter afsigelse af dommen fra EU-domstolen vedrørende Senõr Pereda, afgav indstilling til ministeren om en lovændring allerede i september 2010, kan det undre, at forslag herom ikke er blevet fremsat før. FTF er imidlertid tilfreds med, at det nu sker.

FTF har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Præcisering af ferielovens dækningsområde (forslagets § 1 pkt. 1)

Den foreslåede præcisering af ferielovens dækningsområde (undtagelse af personer med afgørende indflydelse på virksomheden) synes unødvendig, og vil hverken for læg- eller fagmand indebære større gennemskuelighed af reglerne.

Afgrænsningen er allerede indeholdt i retspraksis vedrørende den nuværende § 1, stk. 2 ("*Ved lønmodtager forstås i denne lov en person, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold*").

Derudover synes den foreslåede regel at opsætte en ny sontring og en unødvendig indsnævring af lønmodtagerbegrebet.

FTF finder ikke, at det kan afvises, at personer trods en afgørende indflydelse kan være lønmodtagere.

Bestemmelsen burde efter FTF's opfattelse derfor i stedet lyde: *"Et tjenesteforhold antages ikke at foreligge, hvis lønmodtageren har afgørende indflydelse på den virksomhed hvori vedkommende arbejder."*

En bemyndigelse for beskæftigelsesministeren til at definere "afgørende indflydelse", synes overflødig, idet forholdet i dag beror på en dynamisk og tilfredsstillende retspraksis.

Samtidighedsferie for privat hushjælp (forslagets § 1, pkt. 2)

Ingen bemærkninger.

Sygdom under ferie (forslagets § 1, pkt. 3-4)

FTF er overordnet kritisk overfor den forskelsbehandling, der med forslaget sker af lønmodtagere, der sygemeldes uden forbindelse til ferie – eller blot før dennes begyndelse – og lønmodtagere, der sygemeldes under ferie.

Arbejdstidsdirektivets artikel 7 er en minimumsregel, der kræver indførelse af nationale regler om *mindst* 4 ugers betalt ferie.

Det danske arbejdsmarked har siden 1979 været afstemt efter, at lønmodtageren har 5 ugers ferie. Forventningerne til arbejdstempo og produktivitet er sat i forhold til disse 5 uger.

FTF må således undres over, at de oprindelige intentioner bag ferieloven og hensynet til lønmodtagerens restitution, ved nærværende lovændring tilsidesættes af et svagt funderet hensyn til en inddæmning af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Det må i den forbindelse erindres, at erhvervslivet på nuværende tidspunkt, i en lang årrække har lukreret på den ufuldstændige implementering af artikel 7, hvorfor en øget omkostning for arbejdsgiverne reelt alene konstituerer en genopretning.

FTF må derfor stille sig særdeles kritisk overfor indførelsen af karensdage i forbindelse med sygdom under ferie.

En sådan regel vil også i tilfælde af jobskifte blive administrativ besværlig at håndtere, og vil kunne medføre, at lønmodtagere, af hensyn til at opnå ny ansættelse, vil undlade at gøre gældende, at der i et tidligere ansættelsesforhold var være afholdt karenstage, og dermed sygdom under ferie.

Ligeledes vil bestemmelsen om indhentelse og betaling for lægelig dokumentation, efter FTF opfattelse, medfører en unødvendig regel-komplicering og en urimelig forskelsbehandling i forhold til andre sygemeldinger og de facto en hindring for lønmodtagerens eksekvering af sine rettigheder.

FTF ser ingen begrundelse for, at der mod den medarbejder, der sygemelder sig under sin ferie skal rettes en lovbestemt mistro vedrørende sygdommens beståen.

Hvis arbejdsgiveren konkret har en sådan mistro, må arbejdsgiveren udbede sig en lægeerklæring og betale herfor.

En regel i overensstemmelse med de sædvanligt gældende, må således forventes at være tilstrækkelig generalpræventiv. Såfremt en sygemelding automatisk vil medføre en udgift for lønmodtageren til en lægeerklæring, må det derimod forventes, at der vil være lønmodtagere som vil afstå fra at kræve deres legale ferieret.

Idet ansættelsesforholdet i vidt omfang beror på en gensidig tillid og loyalitet, må en regel om lægeerklæring uden arbejdsgivers påkrav, endvidere medfører udstedelse af unødige lægeerklæringer som arbejdsgiver ikke ellers fandt behov for at afkræve lønmodtageren.

Derudover finder FTF, at loven bør afspejle, i det mindste i bemærkningerne, at en dokumentation kan skulle indhentes i udlandet. Forslagets bemærkninger om, at det skal ske efter retningslinjerne for friattester (i DK) og at den fremmede læge skal forholde sig til om personen kan arbejde, forekommer virkelighedsfjern. Tærskelen for, hvornår man er uarbejdsdygtig er formentlig noget anderledes i Marokko eller Usbekistan end i Danmark.

Den efter forslagets ordlyd forudsatte dokumentation kan derfor være umulig at fremskaffe. Bestemmelsen burde i stedet fastsætte, at lønmodtageren efter påkrav skal *"fremlægge behørig dokumentation eller anden form for bevis for sygdommens beståen og varighed."*

Pligten til at bære udgiften til lægeerklæringen må f.s.v.a. funktionærer stadig bero hos arbejdsgiveren ud fra et *lex specialis* princip.

Lovbemærkningernes anførsel af, at ophør af sygdom under ferie medfører pligt til at møde på arbejde er forkert og i strid med § 12 i feriebekendtgørelsen 1297 af 15/12-2011, der giver lønmodtageren retten til at vælge mellem at holde resten af ferien eller at afbryde ferien helt.

Bestemmelsen i stk. 5 synes ikke helt overensstemmende med forslagets egne bemærkninger hertil. Bestemmelsen burde formuleres: "*Kan erstatningsferie efter stk. 2 og 3 ikke holdes i ferieåret på grund af sygdom kan ferien holdes i det efterfølgende ferieår eller af lønmodtageren forlanges udbetalt, jf. § 38.*"

Henset til, at disse ændringerne af ferieloven udgør en opretning af den oprindelige ufuldstændige implementering af artikel 7 i Arbejdstidsdirektivet, bør loven ikke kun have fremadrettet virkning, men tillige sikre de lønmodtagere som under indtryk af den ukorrekte implementering har fået krænket deres ferierettigheder.

Derudover synes lovforslaget ikke at tage højde for konflikten med bl.a. sygedagpengelovens §§ 3 og 54 (om retten til sygedagpenge) og §§ 7a og 7c (om pligtige sygesamtaler). Der synes at være behov for en afklaring af denne regelkonflikt inden lovens ikrafttræden.

Indberetning og indbetaling m.v. (forslagets § 1, pkt. 5- 19)

Der synes ikke at kunne rettes indvendinger mod en tilsikring af, at lønmodtagernes feriepenge administreres i henhold til ferieloven og de indgåede ferieaftaler.

I forhold til statskassens fortsatte øgede hævning af afkast og uhævede midler fra Feriekonto, bemærker FTF, at midler, der oprindeligt hidrører fra lønmodtagere, også bør komme disse til gode på en mere målrettet måde, end blot ved nedbringelse af det samlede skattetryk.

Feriekonto-systemet og forbuddet mod samtidighedsudbetaling er grundlæggende udtryk for et ønske om at værne pengene fra misbrug eller blot anden brug end til ferieformål.

Den foreslåede lovændring og det heri liggende finanspolitiske kunstgreb synes således at være en ikke uvæsentlig disrespekt overfor beløbenes herkomst.

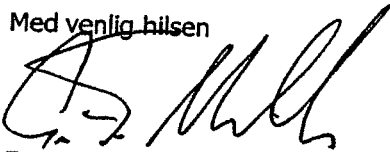
Øvrige forhold

Henset til den sene reaktion fra beskæftigelsesministeren på Pereda-dommen findes det betimeligt at bemærke, at den netop afsagte dom i C-282/10 (Dominguez) synes at indebærer, at ferielovens § 25, stk. 3 og 4 ikke kan opretholdes uændret.

---ooo0ooo---

Eventuelle spørgsmål kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

Per Frydenreim Møller
Advokat (L)

Tlf: +45 33 36 88 23
Mobil: +45 27 64 88 23
E-mail: pefm@ftf.dk

Beskæftigelsesministeriets Feriekontor
Njalsgade 72 C
2300 København S
Att.: Sanne Emilie Molin og
Christina Kirkegaard Thalund
Sendt via e-mail til sem@penst.dk og ckte@penst.dk

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om ferie – ministeriets sagsnr. 2012-0000977

Ingeniørforeningen i Danmark, IDA har gennemgået Beskæftigelsesministeriets Feriekontors forslag til lov om ændring af lov om ferie og har nedenfor anført foreningens bemærkninger til forslaget.

14. februar

Sagsnr. ROF-2012-0
Ref.

Indledningsvis bemærkes, at foreningen ser positivt på, at alle arbejdsgivere efter forslaget skal indberette feriegodtgørelse centralt, således at den enkelte lønmodtager via indkomstregistret kan få et samlet opdateret billede over optjente og afholdte feriedage, uanset om feriepengene er hos FerieKonto, en arbejdsgiver eller anden feriekortadministrator. Det giver samtidig lønmodtageren mulighed for at tjekke, at der *er* indberettet feriedage, og at antallet af feriedage er korrekt.

Ingeniørforeningen ser endvidere positivt på, at regeringen hurtigt på baggrund af EU-Domstolens praksis omkring erstatningsferie vil ændre ferielovens bestemmelser om sygdom under ferie.

1. *Reglen om et forholdsmæssigt antal feriedage, jf. lovforslagets § 13, stk. 3*
I lovforslagets § 13, stk. 3 er der lagt op til, at lønmodtagere, der har optjent mindre end 25 dages ferie, har ret til erstatningsferie i forhold til de optjente feriedage. Ingeniørforeningen har svært ved at se, at den foreslåede regel om forholdsmæssighed er i overensstemmelse med EU-direktivets art. 7, stk. 1, der giver alle lønmodtagere ret til en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed. Hvis en lønmodtager eksempelvis har optjent ret til 20 feriedage eller mindre med løn eller feriegodtgørelse, og lønmodtageren er syg på en eller flere af disse feriedage, må den ansatte være berettiget til at få alle feriedagene erstattet, da EU-direktivets art. 7, stk. 1 jo netop giver ret til mindst 20 feriedage pr. ferieår.

Ingeniørforeningen skal endvidere opfordre lovgiver til at overveje, om retten til at holde erstatningsferie skal være mulig, uanset om der er optjent ret til betalt ferie, ud fra den betragtning, at alle lønmodtagere efter ferielovens § 8 har ret til at holde 25 feriedage pr. ferieår, uanset om der er optjent ret til betalt ferie. Som eksempel kan henvises til den situation, hvor en lønmodtager i optjeningsåret har været studerende, og ikke har optjent ret til betalt ferie hos en arbejdsgiver i det efterfølgende

de ferieår. Hvorfor skulle denne lønmodtager ikke have ret til erstatningsferie, hvis lønmodtageren selv betaler for ferien? Og vil det ikke være i strid med EU-retten, at ikke alle lønmodtagere, uanset om de har optjent ret til betalt ferie, har ret til at holde mindst 20 feriedage pr. ferieår – uden sygdom?

2. *Kravet om at møde op på arbejde ved raskmelding*

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets nr. 3, side 20 midt, at lønmodtageren som udgangspunkt skal møde på arbejde igen, når lønmodtageren bliver rask, og at dette gælder, selvom lønmodtageren bliver rask inden for den periode, hvor lønmodtageren skulle have holdt sin ferie.

Ingeniørforeningen finder et sådant krav uforståeligt og urimeligt, da mange lønmodtagere netop bruger deres ferier i udlandet, og et krav om, at lønmodtageren skal møde op på arbejde ved raskmelding, kan betyde, at lønmodtageren må rejse hjem fra udlandet før planlagt og samtidig betale uforholdsmæssige store udgifter som følge heraf. Ingeniørforeningen skal derfor i stedet foreslå, at der indføres valgfrihed for lønmodtageren – på tilsvarende vis som efter ferielovens § 13, stk. 2 – således at lønmodtageren kan vælge mellem at genoptage sin ferie eller møde op på arbejde og så senere holde erstatningsferien. Alternativt foreslås, at lønmodtageren fortsætter sin ferie efter raskmelding, hvilket også er i arbejdsgiverens interesse, da ferien netop er fastsat i samarbejde med arbejdsgiveren, herunder på tidspunkter, hvor virksomheden har ferielukket eller hvor aktivitetsniveauet på virksomheden er lavt.

3. *Ret til overførsel af erstatningsferie, jf. lovforslagets § 13, stk. 5.*

Det følger af lovforslagets § 13, stk. 5, at hvis erstatningsferie efter stk. 2 og 3 ikke kan holdes i ferieåret på grund af sygdom, holdes ferien i det efterfølgende ferieår. Sammenholdes lovtæksten med bemærkningerne til § 13, stk. 5, fortolker Ingeniørforeningen denne bestemmelse således, at retten til at overføre erstatningsferie på grund af sygdom op til ferieårets udløb gælder for alle lønmodtagere. Det betyder, at lønmodtagere, som ikke er omfattet af kollektive overenskomster, der giver ret til overførsel af ferie som følge af feriehindringer efter ferielovens § 40, stk. 1, 1. pkt., vil have ret til at overføre mere end 5 erstatningsferiedage til det næste ferieår, hvis erstatningsferien ikke vil kunne holdes op til ferieårets udløb som følge af sygdom.

Ingeniørforeningen ser positivt herpå, og skal samtidig opfordre til, at retten til overføre mere end 5 feriedage også udvides til de øvrige typer af feriehindringer. Alternativt at kravet om kollektiv overenskomst i relation til muligheden for at *aftale* overførsel af al ferie som følge af feriehindringer ændres, således at alle lønmodtagere har ret til efter aftale med arbejdsgiveren at overføre ubegrænset ferie, der ikke har kunnet holdes som følge af feriehindringer op til ferieårets udløb. Det skal dog fortsat være muligt for lønmodtageren at vælge at få udbetalt feriepenge som følge af feriehindringer efter ferielovens § 38.

Såfremt det alene er erstatningsferie efter § 13, stk. 2 og 3, der giver alle lønmodtagere ret til at overføre et ubegrænset antal feriedage som følge af sygdom op til ferieårets udløb, kan der rejses tvivl om, hvorvidt der er tale om indirekte forskelsbehandling efter ligebehandlingsloven i forhold til lønmodtagere, der har feriehin-

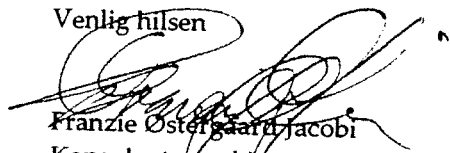
dringer som følge af barselsorlov. Lønmodtagere, der er forhindret i at holde ferie som følge af barselsorlov, og som ikke er omfattet af en kollektiv overenskomst, har således alene mulighed for at overføre ferie ud over 20 dage, og kun efter aftale med arbejdsgiveren.

4. *Lægelig dokumentation, jf. lovforslagets § 13, stk. 3 og 6*

Det er Ingeniørforeningens opfattelse, at kravet om lægelig dokumentation er uhensigtsmæssig. De fleste arbejdsgivere har ikke brug for dokumentation ved de ansattes sygdom, fordi de stoler på deres ansattes oplysninger om sygdom. Dertil kommer, at der som følge af kravet om dokumentation fra første sygedag vil blive udstedt et utal af lægeerklæringer, som ikke vil blive relevante, da mange lønmodtagere samlet set ikke vil have sygedage ud over 5 dage i deres ferieperioder, og reglen om erstatningsferie derved slet ikke kommer i anvendelse. Endelig skal det understreges, at sygdom er lovligt fravær, og forslaget om erstatningsferie blot retter op på en ulovlig retstilstand i forhold til EU-retten, som vi har svært ved at forstå, at lønmodtagerne skal betale for.

Det er derfor Ingeniørforeningens opfattelse, at lovgiver i stedet bør holde fast i de sædvanlige regler, hvorefter arbejdsgiveren kan vælge, om han ønsker en lægeerklæring, og at han i givet fald betaler udgiften til erklæringen. Hvis arbejdsgiveren ønsker en lægeerklæring, vil han dog kunne bede om, at lægeerklæringen allerede gælder fra 1. sygedag.

Venlig hilsen

Franzie Østergaard Jacobi
Konsulent, cand.jur.

KOMMUNALE TJENESTEMÆND
OG OVERENSKOMSTANSATTE
LØNGANGSTRÆDE 25, 1
1468 KØBENHAVN K
TLF. 33 11 97 00 - FAX 33 11 97 07
www.kto.dk - E-mail: kto@kto.dk

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

Sagsnr.: 2823.11
SR/HEB
Direkte tlf.nr.: 3347 0627
15. februar 2012

E-mail: ckt@penst.dk og sem@penst.dk

Vedr.: Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om ferie (Erstatningsferie for sygdom under ferien, samtidighedsferie for særlige grupper og indberetning til indkomstregisteret mv.)

KTO har ved mail af 30. januar 2012 modtaget udkast til forslag til lov om ændring af lov om ferie (Erstatningsferie for sygdom under ferien, samtidighedsferie for særlige grupper og indberetning til indkomstregisteret mv.) i høring med frist for eventuelle bemærkninger den 15. februar 2012.

Hermed følger KTO's bemærkninger til de dele af det fremsendte udkast til lovforslag, som skønnes at være relevante for de kollektive aftaler om ferie, som er indgået på KTO's forhandlingsområde:

1. Ret til erstatningsferie for sygdom opstået under ferien

Vedrørende den del af udkastet til lovforslag, som vedrører retten til erstatningsferie for sygdom under ferie skal KTO indledningsvist bemærke, at KTO finder det positivt, at der nu tages de længe ventede lovgivningsmæssige skridt med henblik på at få bragt ferielovgivningen i overensstemmelse med EU-retten således, at lønmodtagere, der rammes af sygdom under ferie, gives ret til erstatningsferie.

KTO er dog samtidig af den opfattelse at lovforslaget på nogle punkter ikke indeholder tilstrækkelige klare og præcise oplysninger, hvilket skaber uklarhed om lønmodtagerens retsstilling i relation til retten til at få erstatningsferie.

KTO har på denne baggrund følgende konkrete bemærkninger til de nedenfor angivne dele af lovforslaget om ret til erstatningsferie:

- *Ret til op til 20 dages erstatningsferie pr. år*

I bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 er det vedrørende forslag til ny § 13, stk. 3, i ferieloven angivet, at retten til erstatningsferie i henhold til ferieloven udelukkende omfatter ret til 20 dages årlig betalt ferie, idet det er dette antal feriedage, som lønmodtageren har en beskyttet ret til at holde efter arbejdstidsdirektivet. Ferie ud over 20 dage er således ikke beskyttet af arbejdstidsdirektivet.

Ifølge lovforslaget får en lønmodtager, der bliver syg under ferien, derfor ikke ret til erstatningsferie for de 5 første sygedage, hvis lønmodtageren har optjent fuld ferieret på 25 dage.

KTO har noteret sig, at begrundelsen for, at lønmodtagerne med lovforslaget ikke gives ret til erstatningsferie for samtlige 25 optjente feriedage, som lønmodtagerne i henhold til ferieloven har ret til at holde i et ferieår, ifølge lovbemærkningerne alene er at inddæmme de økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

KTO har yderligere noteret sig, at samme begrundelse angiveligt gør sig gældende i relation til forslaget om, at lønmodtagere, som har optjent mindre end 25 dages ferie, kun gives en forholdsmæssig ret til erstatningsferie i forhold til de optjente dage. Det følger heraf, at eksempelvis en lønmodtager, som har optjent ret til at holde 20 feriedage i et ferieår, først får ret til erstatningsferie efter 4 sygedage.

Endvidere skal KTO bemærke, at det efter KTO's opfattelse i ferieretlig henseende forekommer uholdbart, at lønmodtageren ifølge lovbemærkningerne anses for at holde ferie i det antal dage, der ikke er erstatningsferie for, på trods af at lønmodtageren rent faktisk er syg i disse dage.

KTO stiller sig umiddelbart undrende overfor, at det alene er økonomiske hensyn, der ligger til grund for, at lønmodtageren med lovforslaget ikke gives ret til erstatningsferie for det samlede antal feriedage, som lønmodtageren har optjent ret til at holde i et ferieår i henhold til ferieloven.

- *Indhentelse af lægelig dokumentation for sygdom*

Med forslaget til en ny § 13, stk. 3, i ferieloven er det en forudsætning for at få ret til erstatningsferie, at lønmodtageren skal dokumentere sygdommen over for arbejdsgiveren. KTO skal i den forbindelse bemærke, at lovbemærkningerne ikke indeholder en nærmere angivelse af begrundelsen for indførelsen af et sådant generelt krav om indhentelse af lægelig dokumentation ved lønmodtagerens sygdom under ferie. KTO finder, at begrundelsen herfor som minimum bør oplyses i lovbemærkningerne.

KTO skal dog samtidig pege på, at det normalt i andre tilfælde af lønmodtagers sygdom er op til arbejdsgiveren selv at bestemme om og hvornår, der i sygdomsforløbet er behov for indhentelse af lægelig dokumentation for lønmodtagerens uarbejdsdygtighed. Hertil kommer, at indhentelse af lægelig dokumentation på arbejdsgivers forlangende for løn-

modtagerens uarbejdsdygtighed i de fleste tilfælde kun sker i forbindelse med sygdom af længere varighed.

KTO skal på denne baggrund foreslå, at situationen med sygdom under ferie sidestilles med andre situationer med sygdom hos lønmodtageren, hvor det kan være relevant at indhente lægelig dokumentation således, at lovforslaget ændres til at indeholde bestemmelse om, at det er op til den enkelte arbejdsgiver selv at afgøre hvorvidt og hvornår, der skal indhentes lægelig dokumentation som en forudsætning for at opnå ret til erstatningsferie i de tilfælde, hvor lønmodtageren rammes af sygdom under ferien.

Vedrørende indhentelse af dokumentation for uarbejdsdygtighed ved sygdom under ferie i udlandet skal KTO herudover pege på, at det ikke kan udelukkes, at der kan opstå situationer i udlandet, hvor det ikke er muligt for lønmodtageren at fremskaffe en lægeattest fra en udenlandsk læge svarende til de retningslinjer, der gælder i Danmark for udstedelse af friattester. KTO finder på denne baggrund, at det bør angives lovbemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, at i en sådan situation må lønmodtageren i stedet skulle fremlægge behørig dokumentation eller anden form for bevis for sygdommens beståen og varighed.

- *Afholdelse af udgifterne til indhentelse af lægelig dokumentation*

Det følger endvidere af forslag til ny § 13, stk. 6, i ferieloven, at det er lønmodtageren selv, som skal afholde udgifterne til den lægelige dokumentation. KTO skal bemærke, at der ikke i lovforslaget er angivet nogen begrundelse herfor, og KTO finder, at dette som minimum bør oplyses i lovbemærkningerne.

KTO skal pege på, at det normalt er arbejdsgiveren, som afholder udgifterne til lægelig dokumentation i forbindelse med lønmodtagers sygdom, og at det derfor ikke forekommer rimeligt, at det er lønmodtageren, som pålægges en økonomisk byrde, som en forudsætning for at kunne gøre brug af sin ret til at få erstatningsferie.

KTO skal på denne baggrund foreslå, at § 13, stk. 6, i lovforslaget ændres således, at det er arbejdsgiveren, som afholder udgifterne til den lægelige dokumentation, i det omfang arbejdsgiveren finder, at der er behov for at indhente en sådan.

- *Lønmodtagere, der ikke har været ansat hos samme arbejdsgiver fra optjeningsårets begyndelse*

I lovbemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 er angivet, at hvis lønmodtageren ikke har været ansat hos samme arbejdsgiver fra optjeningsårets begyndelse, og lønmodtageren har været syg under ferie hos en tidligere arbejdsgiver, således at retten til erstatningsferie er indtrådt, skal lønmodtageren dokumentere over for sin nuværende arbejdsgiver, at lønmodtageren har ret til erstatningsferie fra 1. sygedag.

KTO finder, at lovbemærkningerne bør indeholde eksempler på, hvad der kan udgøre tilstrækkelig dokumentation i denne situation.

- *Manglende mulighed for at holde erstatningsferie i ferieåret på grund af sygdom*

Efter lovforslagets forslag til ny § 13, stk. 5, i ferieloven er det udgangspunktet, at ferien holdes i det efterfølgende ferieår, hvis erstatningsferien ikke kan holdes i ferieåret på grund af sygdom, jf. dog ferielovens § 38.

I bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, er imidlertid anført, at det er en forudsætning, at lønmodtageren skal holde erstatningsferien efter ferielovens almindelige regler. KTO skal for en god ordens skyld henlede opmærksomheden på, at det er udgangspunktet i ferielovens § 38, at såfremt lønmodtageren på grund af feriehindring ikke kan afholde ferien inden ferieperiodens eller ferieårets udløb, udbetales feriegodtgørelse, løn under ferie mv. til lønmodtageren.

KTO finder, at ordlyden af § 13, stk. 5, bør afspejle dette ferieretlige udgangspunkt. I modsat fald bør etablering af en anden/ny regel særligt præciseres og begrundes i lovbe-
mærkningerne.

2. *Pligt til at indberette oplysninger om feriegodtgørelse til indkomstregisteret*

Med det formål at kunne give alle lønmodtagere et ensartet samlet overblik over optjent feriegodtgørelse og for at sikre at arbejdsløshedskasserne og kommunerne kan hente oplysninger om ferie fra de private feriekortordninger ét samlet sted (FerieKonto) foreslås det med lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, at alle arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelse til indkomstregisteret, og at alle lønmodtagere skal anmode FerieKonto om udbetaling af feriegodtgørelse.

Det foreslås dog også med lovforslagets § 1, nr. 10, at beskæftigelsesministeren kan undtage en feriekortordning fra ovennævnte krav, hvis tilsvarende oplysninger kan udveksles digitalt mellem den pågældende feriekortordning og FerieKonto.

KTO skal for en god ordens skyld henlede opmærksomheden på, at der på det regionale og kommunale område ikke anvendes FerieKonto, idet der på området er etableret en generel ordning med feriekort som følge af, at ferie på det kommunale og regionale område optjenes og afvikles i timer. Det kan i den forbindelse oplyses, at aftalerne om ferie mellem KTO og henholdsvis KL og RLTN omfatter ca. 529.000 kommunalt og regionalt ansatte.

Endelig skal KTO gøre opmærksom på, at KTO ikke har haft mulighed for at drøfte forslaget om indførelse af pligt til at indberette oplysninger om feriegodtgørelse til indkomstregisteret med KL og RLTN, hvorfor KTO tager forbehold for eventuelt at vende tilbage med yderligere.

3. *Lovforslagets øvrige dele*

KTO har ikke herudover bemærkninger til det fremsendte udkast til lovforslag.

KTO henviser endvidere til eventuelle høringsvar fra KTO's medlemsorganisationer samt LO, FTF og AC.

Med venlig hilsen

Helle Basse

Henning Bickham

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72C
2300 København
Att.: Sanne Emilie Molin,
Christina Kirkegaard Thalund

Hørings svar vedrørende ændring af lov om ferie

KL har den 30. januar 2012 modtaget ovennævnte til høring. Følgende elementer i lovforslaget giver anledning til særlige bemærkninger.

Ferielovens § 13, stk. 3: Erstatningsferie for sygdom under ferie
Lovforslaget omhandler 1-5 feriedage og indebærer, at en lønmodtager kan få erstatningsferie, hvis lønmodtageren bliver syg, efter at ferien er begyndt.

KL finder det beklageligt, at ferieloven ændres. Samfundsøkonomisk er det ikke hensigtsmæssigt at øge brugen af fravær og påføre arbejdsgiveren betydelige meromkostninger, uanset at lovforslaget er en følge af EU-retten.

KL er dog positiv overfor de tiltag, der er gjort for at inddæmme de økonomiske konsekvenser, som lovforslaget medfører. Her tænkes særligt på, at der ikke gives ret til erstatningsferie for de 5 første sygedage under ferien, at det er en betingelse, at lønmodtageren melder sig syg hos arbejdsgiveren, at lønmodtageren skal dokumentere sin sygdom og at lægeerklæringen betales af lønmodtageren selv.

I lovforslaget bør det præciseres, at lønmodtager skal dokumentere sin sygdom under ferie ved lægeerklæring i hver enkelt sygeperiode under ferien og at dette også gælder for de sygedage under ferie, som lønmodtageren ikke får erstatningsferie for, fordi sygedagene hører til de 5 første sygedage under ferien.

Lovforslaget tager ikke højde for, hvem der skal betale for oversættelse af en lægeerklæring fra udlandet. Denne problemstilling bør afklares og medtages i lovforslaget. Som følge af, at det er lønmodtager, der skal dokumentere sin sygdom, så bør det være lønmodtager, der betaler for oversættelse af en udenlandsk lægeerklæring.

Den 15. februar 2012

Jnr 08.02.30 K04
Sagsid 000238233

Ref SJB
sjb@kl.dk
Dir 3370 3443

Weldekampsgade
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/3

KL mener tillige, at det bør være et krav, at lønmodtageren straks efter endt sygdom giver arbejdsgiveren besked om, hvorvidt der ønskes erstatningsferie. Det er af stor betydning for arbejdsgiveren at have kendskab til lønmodtagerens fravær i forbindelse med planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet.

Lovforslagets § 3, stk. 1:

Kommunerne som arbejdsgivere bliver pålagt øgede udgifter til erstatningsferie og en administrativ byrde, idet kommunerne skal kontrollere lægeerklæringer og lønmodtagerens beregninger af antallet af ferieerstatningsdage, som lønmodtageren har ret til.

Beskæftigelsesministeriet har beregnet denne udgift til 63 mio. pr. år.

Af lovforslaget fremgår, at kommunerne ikke vil blive kompenseret for de øgede arbejdsgiverudgifter som følger af lovforslaget.

KL mener, at lovforslagets § 3 bryder med det grundlæggende princip om, at kommunerne tilføres den nødvendige finansiering, når der vedtages nye udgiftskrævende love. Efter KL's opfattelse er der ikke tale om en arbejdsgiverafgift, jf. DUT-vejledningen. Endvidere finder KL det uacceptabelt, at der med lovforslaget væltes udgifter over på kommunerne, hvilket vanskeliggør budgetoverholdelse. Dette er særligt uheldigt på et tidspunkt, hvor kommunerne underlægges sanktioner, herunder på regnskabet. Herudover er det KL's holdning, at det er udtryk for en inkonsistent anvendelse af DUT-principperne, at kommunerne ikke sikres finansiering til øgede arbejdsgiveromkostninger, som følge af lovforslaget. Da den arbejdsgiverfinansierede sygedagpengeperiode i 2008 blev udvidet fra 15-21 dage (LCP 229), blev der sikret finansiering af kommunernes udgifter som arbejdsgiver. Tilsvarende har kommunerne tidligere oplevet negative DUT-reguleringer, som følge af, at kommunerne som arbejdsgiver er blevet fritaget for opgaver.

KL mener derfor, at det er uacceptabelt, at kommunerne ikke sikres finansiering til de udgifter, der følger af reglerne om erstatningsferie.

Ferielovens §§ 27a og 30 a: Indberetning af ferieoplysninger til indkomstregisteret

Af lovforslaget fremgår, at alle arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelse til indkomstregisteret og at alle lønmodtagere skal anmode FerieKonto om udbetaling af feriegodtgørelse.

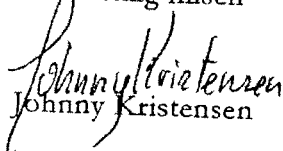
Beskæftigelsesministeren kan dog undtage en feriekortordning fra kravene om, at feriegodtgørelse skal indberettes til indkomstregisteret og at anmodning om udbetaling skal ske til FerieKonto, hvis oplysninger om feriegodtgørelse kan indhentes eller indberettes digitalt fra en feriekortordning.

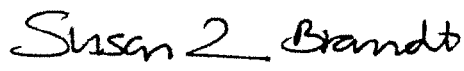
Kommunerne har en feriekortordning. KL forudsætter, at ordningen er omfattet af lovforslagets undtagelsesbestemmelser. KL er positiv overfor de frie rammer, der er opstillet med hensyn til at gøre ferieoplysningerne tilgængelige for Feriekonto og at kommunerne har tid til at udvikle elektroniske løsninger. KL er tillige positiv overfor, at kommuner og a-kasser får mulighed for at samkøre egne data med FerieKontos data, således at der opnås bedre sikring mod dobbeltforsørgelse.

KL har ingen bemærkning til ændringerne de øvrige elementer i lovforslaget.

KL har endnu ikke haft mulighed for at forelægge sagen politisk og må derfor forbeholde sig at vende tilbage med supplerende synspunkter i sagen.

Med venlig hilsen

Johnny Kristensen

/
Susan Janssen Brandt

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

KRISTELIG ARBEJDSGIVERFORENING - PLADS TIL SELVSTÆNDIGE

Randers, den 14. februar 2012

Postboks 84, 1
8940 Randers

Tlf. : 82 132
Fax : 86 439
Mail : kaf@kc
Web : www.k

Høringsvar til forslag til lov om ændring af lov om ferie

Som svar på Beskæftigelsesministeriets anmodning om Kristelig Arbejdsgiverforenings holdning til ændringer af ferieloven, skal Kristelig Arbejdsgiverforening (herefter KA) bemærke følgende:

1. Sygdom opstået før og under ferie sidestilles

Som det fremgår af lovforslagets punkt 4.1 medfører ændringerne en forventet merudgift på 143 mio. kr. årligt.

Med henblik på at begrænse arbejdsgivernes samlede udgifter til erstatningsferie uanset hvornår sygdommen er opstået, foreslår KA, at den i lovforslaget nævnte karenperiode på 5 sygedage i hvert ferieår også indføres for sygdom opstået inden ferien. Det foreslås med andre ord, at lønmodtagere, som bliver syge inden ferie påbegyndes, selv må bære risikoen for de første 5 sygedage under ferie i hvert ferieår. Derved skabes der en balance mellem arbejdsgivernes omkostninger og lønmodtagerens interesse i erstatningsferie. Der vil tillige være tale om et mere ensartet regelsæt uanset, hvornår sygdommen indtræder.

2. Udvidet refusionsadgang

Lovforslagets punkt 4.1. nævner, at arbejdsgiverne efter omstændigheder kan være berettiget til refusion. KA har svært ved at få øje på de tilfælde, hvor arbejdsgivernes refusionsadgang hjælper arbejdsgiverne i tilfælde af sygdom opstået efter feriens påbegyndelse.

KA foreslår derfor, at arbejdsgivernes udgifter til erstatningsferie begrænses ved at udvide adgangen til refusion i tilfælde af, at sygdommen opstår efter feriens begyndelse. Dette kendes fra arbejdsgivernes ret til refusion af sygedagpenge fra første fraværsdag ved graviditetsbetinget sygdom.

3. Dansksprogede lægeerklæringer eller en oversættelse heraf

Der er i forslaget lagt op til, at lønmodtageren skal kunne dokumentere sin sygdom ved fremlæggelse af en lægeerklæring. Udgifterne til lægeerklæring betales af lønmodtageren.

Lovforslaget foreholder sig ikke til, hvordan det sikres, at arbejdsgiveren forstår ordlyden af lægeerklæringen. KA foreslår derfor, at lønmodtageren bliver forpligtet til enten at fremlægge en dansksproget lægeerklæring eller en udenlandsk lægeerklæring samt en oversat version heraf. Udgifterne til en eventuel oversættelse afholdes af lønmodtageren.

4. Dokumentation på første sygedag

Lovforslaget forpligter lønmodtageren til at fremlægge lægeerklæring som dokumentation for sygdommen. Forslaget tager imidlertid ikke stilling til, hvornår dokumentationspligten indtræder.

Henset til at arbejdsgiverne har betydelige udgifter forbundet med erstatningsferie, foreslår KA, at lønmodtageren alene kan få erstatningsferie for de dage, som går fra datoen for udarbejdelsen af lægeerklæringen og frem til enten det tidspunkt som lægeerklæringen dækker, eller frem til det tidspunkt hvor lønmodtageren bliver rask.

5. Dialog gennem Rådet

KA opfordrer regeringen til at gå i dialog med EU-kommissionen og Europaparlamentet med henblik på at få vedtaget en ændring eller en præcisering af arbejdstidsdirektivet, der sikrer, at den nugældende danske retstilstand kan opretholdes. Regeringen bør efter KAs opfattelse sætte spørgsmålet på dagsordenen under et møde Rådet således, at henvendelsen til EU-kommissionen og EU-parlamentet får større gennemslagskraft.

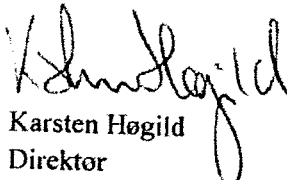
KA opfordrer regeringen til at udsætte behandlingen af denne del af lovforslaget, indtil det er klart, hvorvidt en sådan dialog åbner op for en ændring eller præcisering af arbejdstidsdirektivet.

6. Implementeringsudvalg og den videre proces

Nærværende høringssvar har ikke forholdt sig til Danmarks reelle forpligtelse til at foretage ændringer af ferieloven, idet det lægges til grund, at implementeringsudvalget ikke har set anden udvej. KA har ikke haft plads i implementeringsudvalget, og KA har som følge heraf ikke haft mulighed for at deltage i denne del af processen herunder deltage i en vurdering af, om en lovændring er en nødvendighed. KA deltager gerne i et videre forløb.

KA opfordrer til, at regeringen for fremtiden sikrer, at repræsentanter for hele det danske arbejdsmarked er til stede under drøftelser med så vidtrækkende konsekvenser for hele arbejdsmarkedet - herunder de ca. 900 erhvervsvirksomheder, som er organiseret hos KA.

Med venlig hilsen
Kristelig Arbejdsgiverforening

Karsten Høgild
Direktør

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

4420

Kristelig Fagbe
Engboulevarde
8960 Randers S

Tlf. 8911 2233
Fax 7227 7200

pol.sekr@krifa.d
krifa.dk

Åbningstider:
mandag: 9.30-1.
tirsdag-torsdag:
fredag: 9.30-14

10. februar 2012
4420/450/2011-760
ERB

Høring om ændring af lov om ferie

Kristelig Fagbevægelse takker for lovforslaget vi har haft i høring. Vi har ved skrivelse af 15. februar 2011, til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, fremsendt forslag til, at der foretages den nødvendige lovændring, som opfølgning på EU – Domstolens kendelse. Det er derfor glædeligt det nu sker.

Med vor skrivelse af 15. februar 2011, fremsendte vi flere forslag til tekniske ændringer af ferieloven. Feriekontoret har ved skrivelse af 13. april 2011 til Kristelig Fagbevægelse udtrykt, at ville se på disse forslag og overveje dem medtage ved en revision af ferieloven. Vi håber derfor disse tekniske ændringer vil blive genovervejet.

Erstatningsferie ved sygdom

Arbejdstidsdirektivet giver som bekendt en lønmodtager ret til 4 ugers betalt ferie om året. Dog er det danske arbejdsmarked skruet sådan sammen, at en lønmodtager op-tjener 5 ugers ferie pr. år.

Der er ikke noget til hinder for, at man ved indførelsen af EU-dommen i dansk lov, ikke tilpasser den til den danske ferielov. Det kan derfor undre, at man først har ret til erstatningsferie efter 5 dages sygdom.

Det vil betyde meget administrativt arbejde, og mange praktiske problemer. Kristelig Fagbevægelse anbefaler således, at retten til erstatningsferie ved ferie under sygdom, skal være fra første sygedag under ferie.

Tekniske problemer

I forhold til retten til afholdelse af erstatningsferie ved ansættelse ved ny arbejdsgiver, kan der som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget, være svært at kende til lønmodtagerens tidligere sygdom under ferie. Der forlanges nu dokumentation for lønmodtagerens ret til erstatningsferie.

Der bør med lovforslaget tages stilling til, hvad tilstrækkelig dokumentation er. Såfremt det er en fritteksterklæring, så skal en lønmodtager nu sørge for at opbevare denne hele ferieåret, samt få lavet den i flere eksemplarer. Det stiller store krav til lønmodtager, og underbygger endnu en gang, at der bør være ret til erstatningsferie fra første sygedag under ferie.

Sygemelding til ferielukkede virksomheder

For så vidt angår selve sygemeldingen, kan man forestille sig en del problemer, når virksomheden har ferielukket. Der er arbejdsgivere, der ikke godtager sygemeldinger på sms eller mails. Det bør derfor være sådan, at uanset, hvad virksomheden har af

Kristelig Fagbeva
fællesbenævnelse

Kristelig Fagforen
og Kristelig A-kas

interne regler for sygemelding, så skal en sygemelding under ferie godkendes, såfremt den er sket pr. sms eller mail.

Der er på nuværende tidspunkt ikke krav om dokumentation for sygemelding, såfremt sygdommen opstår før feriens start.

Lov udkast bygger på mistillid til lønmodtageren

Forslaget vedrørende erstatningsferie, såfremt sygdommen opstår under ferie, er præget af mistillid til lønmodtageren, idet der i selve loven stilles krav om dokumentation for sygdom ved anmodning om erstatningsferie, ligesom udgiften til dokumentation er pålagt lønmodtageren.

Det er uforståeligt, hvorfor der skal være forskel på krav til dokumentation for sygdom opstået før feriens begyndelse og under ferien.

Det foreslås derfor, at hidtidig praksis på området fortsætter således, at arbejdsgiver kan anmode om dokumentation, hvis han finder det nødvendigt, og at arbejdsgiveren under alle omstændigheder skal afholde udgiften til den lægellige dokumentation.

Fremskaffelse af dokumentation

Fremskaffelsen af dokumentation kan skabe store problemer. Der skal i den forbindelse henvises til indførelsen af mulighedserklæringen og afskaffelse af lægeerklæringen, hvilket gav store problemer, hvor lønmodtager blev gidsel mellem lægen og arbejdsgiver.

En lignende problemstilling kan man forestille sig her. Såfremt en lønmodtager opholder sig et andet sted i landet på ferie, kan det være meget problematisk at få tid ved en læge, der ikke er ens egen praktiserende læge. Ligesom det er endnu mere problematisk i ferietiden, og lægen ikke mener, at der er tale om akut sygdom.

Det kan således nemt ende med, at lønmodtageren igen bliver gidsel mellem arbejdsgiver og lægen. Det kan i den forbindelse nævnes, at lægerne allerede har meldt ud, at de ikke kan overskue konsekvenserne ved vedtagelse af den nye ferielov, som den foreligger nu.

For så vidt angår lægeerklæring fra udlandet bør der endvidere tages stilling til, om lægeerklæring på et hvilket som helst sprog anerkendes og det derfor er op til arbejdsgiveren at få denne oversat.

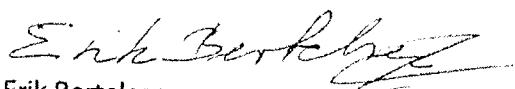
Overførsel mellem ferieår

I forhold til muligheden for at overføre erstatningsferie til det efterfølgende ferieår, så anbefales det, at denne ændres således, at manglende afholdelse af erstatningsferie behandles efter reglerne om feriehindring.

Kristelig Fagbevægelse ser frem til at se den nye lov.

Venlig hilsen

Søren Fibiger Olesen
formand

Erik Bertelsen
politisk konsulent

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Beskæftigelsesministeriets Feriekontor
Sendt pr. mail: sem@penst.dk og ckt@penst.dk

Sagsnr. 09-2477
Vores ref. LRI/ejØ
Deres ref.

Den 21. februar 2012

Høring om forslag til lov om ændring af ferieloven – erstatningsferie ved sygdom under ferie mm.

LO har modtaget ministeriets høringsbrev af 30. januar 2012. LO ønsker at udtrykke stor tilfredshed med, at regeringen fremsætter lovforslag om, at lønmodtagerne endelig sikres retten til erstatningsferie, hvis de skulle være så uheldige at blive syge under deres ferie *efter* ferien er påbegyndt.

LO konstaterer, at regeringens forslag alene giver ret til erstatningsferie for fire ud af ferielovens fem uger. Dette ses alene begrundet i en inddæmning af de økonomiske konsekvenser for de offentlige og private arbejdsgivere af implementeringen af arbejdstidsdirektivet, jf. de seneste afgørelser fra EU-Domstolen.

LO mener principielt, at retten til erstatningsferie skal gælde for alle 5 ferieuger. Arbejdstidsdirektivet er et minimumsdirektiv. På det danske arbejdsmarked har vi valgt en lovsikret ret til 5 ugers ferie, tilpasset det danske arbejdsmarked, hvor hele ferien har et rekreativt sigte.

LO kan ikke støtte, at en eventuel "karensuge" vedrører de første 5 sygedage under ferie frem for sygdom under den 5. ferieuge, og at lønmodtageren selv skal betale for dokumentationen for sygdom.

LO udtaler nærmere om forslaget:

Ad nr: 1 Definition af lovens lønmodtagerbegreb

LO har ikke bemærkninger til forslaget om, at ministeren gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, hvornår en person har afgørende indflydelse på virksomheden og dermed ikke anses for lønmodtager i ferielovens forstand. LO imødeser dog at blive hørt om de nærmere reglers udformning.

Ad nr. 2 Samtidighedsferie for visse grupper

Forslaget om samtidighedsferie for privat hushjælp under otte timer ugentligt og for personer omfattet af forskerskatteordningen giver ikke LO anledning til bemærkninger.

Ad nr. 3 Erstatningsferie ved sygdom opstået efter feriens begyndelse

Som anført indledningsvist mener LO principielt, at retten til erstatningsferie skal gælde for alle 5 ferieuger, da hele ferien har et rekreativt sigte.

Karensferie

Ifølge lovforslaget har lønmodtageren først ret til erstatningsferie fra 6. sygedag under ferie; således indeholder lovforslaget karensdage for de første sygedage i den samlede ferieperiode. LO antager, at den valgte ordning, frem for en ordning, hvorefter karensdage først indtræder, efter der i ferieperioden er afholdt i alt mindst fire ugers "rask ferie", er begrundet i en inddæmning af arbejdsgivernes omkostninger som følge af lovændringen.

LO finder anledning til at bemærke følgende:

Først og fremmest bemærkes, at lønmodtageren ofte vil kunne stå i den situation, at han/hun skal fremskaffe og betale for en lægeerklæring i en karensferie for at forhåndssikre sig til en *eventuel* senere sygdom under ferie, jf. også nedenfor under "*Dokumentationskrav*".

Endvidere er det LO's opfattelse, jf. nærmere nedenfor under "*Dokumentationskrav*", at det kan være forbundet med urimeligt store vanskeligheder i forbindelse med jobskifte at skulle dokumentere en eventuel afholdt karensferie hos tidligere arbejdsgiver.

På denne baggrund finder LO, at en eventuel karensperiode skal lægges på den sidste af ferielovens fem uger. Herved kan lovforslagets sigte om (alene) at sikre erstatningsferie for op til fire uger opfyldes uden unødige dokumentationskrav.

Yderligere bemærkes: I dag er der efter ferieloven § 34 b, stk. 3, adgang for lønmodtageren til at afstå fra at afholde 5. ferieuge, således at feriegodtgørelsen herfor kan udbetales, uden at ferien er afholdt. Denne regel er mulig, fordi arbejdstidsdirektivet art. 7, er anset for opfyldt, blot der afholdes fire ugers ferie.

Hvis der indføres karensferie i én ud af ferielovens fem ugers ferie, vil ferielovens regel om udbetaling for den 5. ferieuge ikke kunne opretholdes fuldt ud, jf. arbejdstidsdirektivet art. 7. Det samme må antages at gælde for ferielovens regler om adgang til overførsel af 5. ferieuge.

Dokumentationskrav:

Ifølge forslaget § 13, stk. 3, har lønmodtageren ret til erstatningsferie "*mod lægelig dokumentation*".

En lignende regel findes i ferielovens § 25, stk. 5, om sygeferiegodtgørelse, men således, at dokumentation skal afgives efter forlangende: *"Arbejdsgiveren kan kræve, at en lønmodtager dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom..."*.

Som anført i Ferieloven m. kommentarer, Kirsten Weber Olsen m.fl., 2008, side 268, er det *"arbejdsgiveren, der bestemmer, hvilken dokumentation der ønskes"*. Arbejdsgiveren afholder udgiften hertil.

Tilsvarende regel findes i sygedagpengeloven § 36 og § 36 a, hvorefter *"arbejdsgiver kan forlange"* en skriftlig sygemelding og/eller en lægeerklæring (mulighedserklæring, evt. friattest). Sidstnævnte betales af arbejdsgiver.

Efter gældende ferielov § 13, stk. 2, *"har lønmodtageren ikke pligt til at begynde ferien"*, hvis lønmodtageren er syg, før ferien begynder. Ferieloven forholder sig ikke til, hvorledes der ansættelsesretligt skal forholdes i relation til sygemelding og dokumentation. Dette antages at følge de almindeligt gældende regler, jf. herom Ferieloven m. kommentarer, Kirsten Weber Olsen m.fl., 2008, side 145: *"Spørgsmålet om dokumentation af sygefravær var også relevant i forhold til den tidligere ferielov, fx i forbindelse med, at lønmodtageren blev syg fredagen før feriens begyndelse om mandagen. Hverken den nye eller den tidligere ferielov tager stilling til dokumentationen for sygefraværet. Derfor må de almindelige gældende regler for dokumentation af sygefravær i ansættelsesforholdet finde anvendelse. Det almindelige udgangspunkt er, at arbejdsgiver kan kræve, at lønmodtageren dokumenterer eller godtgør, at lønmodtageren er syg. Dette vil typisk være enten i form af en lægeerklæring eller en tro og love-erklæring. Hvis arbejdsgiveren forlanger en lægeerklæring, er udgangspunktet, at arbejdsgiveren skal betale for erklæringen og lønmodtagerens omkostninger ved at få erklæringen."*

Der synes ikke at være nogen begrundelse for en skærpet eller anderledes dokumentationsregel for sygdom opstået efter feriens begyndelse end for sygdom i øvrigt. Det har været fremført, at der skulle være et særligt behov for dokumentation af sygdom under ferie, hvor denne afholdes i udlandet. LO bemærker, at dette synspunkt også blev fremført i 2000 ved ændringen af § 13, stk. 2. Bestemmelsen blev ændret fra sygdom opstået senest ved arbejdstids ophør sidste arbejdsdag inden ferien, fx fredag, til sygdom opstået ved feriens begyndelse, fx mandag morgen. LO bekendt har lovændringen imidlertid ikke til dato givet anledning til tvister af nævneværdig betydning.

Hertil kommer, at hvor lønmodtageren kan påberåbe sig sygdom som feriehindring, vil vedkommende normalt overgå til sygedagpenge og evt. sygeløn. I så fald opstår en uafklaret og uhensigtsmæssig retstilstand, hvor lønmodtageren omfattes af to forskellige sæt dokumentationsregler for samme sygemelding:

- ferielovens foreslåede dokumentationsregel i § 13, stk. 3 og stk. 6, hvor der i alle tilfælde skal lægedokumenteres og betales af lønmodtageren selv for at få ret til erstatningsferie og
- sygedagpengelovens § 36a, stk. 1 og 4, hvor arbejdsgiver kan forlange en lægeerklæring som betingelse for udbetaling af sygedagpenge (og -løn), men her betalt af arbejdsgiveren

Særligt bemærkes om dokumentationskravet for "karensferien", at lønmodtageren ofte vil kunne stå i den helt uhensigtsmæssige situation, at vedkommende skal vælge at fremskaffe og betale for en lægeerklæring for at forhåndssikre sig til en *eventuel* senere sygdom under ferie; ifølge forslaget skal lønmodtageren i så fald igen betale for en lægeerklæring.

Endelig bemærkes, at lønmodtagerens karensferie kan være afholdt hos en arbejdsgiver, der har afstået fra at kræve lægeerklæring; hvorledes stiller det sig da med retten til erstatningsferie hos en ny arbejdsgiver i samme ferieår? Det fremgår alene af lovbemærkningerne, side 20.n., at hvor lønmodtageren har været syg under ferie hos en tidligere arbejdsgiver, "*skal lønmodtageren dokumentere, at lønmodtageren har ret til erstatningsferie fra 1. sygedag*". Efter LO's opfattelse må dette i øvrigt forudsætte, at den tidligere arbejdsgiver får en forpligtelse til at registrere og i givet fald afgive erklæring om, at medarbejdere har afgivet sygemelding under afholdt ferie.

Den af ministeriet foreslåede dokumentationsregel vil betyde et markant brud med den gældende ansættelsesretlige stilling. LO mener, at der skal gælde samme regler for sygemelding, uanset sygdommen opstår før, under eller uden for ferien: altså hvis arbejdsgiveren finder det fornødent, kan denne afkræve lønmodtageren dokumentation for sygdom efter de sædvanligt for ansættelsesforholdet gældende regler.

LO er af den opfattelse, at hvis arbejdsgiveren ønsker sygdommen dokumenteret ved lægeerklæring, skal udgiften hertil afholdes af arbejdsgiveren; således som det i øvrigt gælder ved øvrige sygemeldinger. Herved opnås et ensartet og overskueligt regelsæt for anmeldelse og dokumentation, uanset tidspunktet for sygdommens opståen.

Under "*Administrative konsekvenser for borgerne*", er alene angivet en skønnet udgift for lønmodtagerne samlet set. Det bør fremgå, hvad en lægelig dokumentation i form af en friattest koster for den enkelte lønmodtager. En friattest synes at koste mellem 250-550 kr. alt efter hvilken (dansk) læge, lønmodtageren er tilknyttet.

Afholdelse af restferien ved raskmelding i ferieperioden

Ifølge lovbemærkningerne, side 20, skal lønmodtageren "*som udgangspunkt*" møde på arbejde, når han bliver rask, selv om lønmodtageren bliver rask inden for den planlagte ferieperiode.

Det er klart, at lønmodtageren på sædvanlig vis skal raskmelde sig, når denne ikke længere er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Det forekommer imidlertid hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt, at lønmodtageren ikke kan vælge at afholde resten af ferien i den planlagte ferieperiode. For arbejdsgiveren, der havde påregnet at lønmodtageren var på ferie, synes der heller ikke at være grund til sådan en hovedregel.

Eks.: En familie med børn har planlagt at holde tre ugers sommerferie. Moderen er syg i den første uge, og skal da ifølge forslaget møde på arbejde i de to sidste uger af den ellers planlagte ferieperiode. Herefter skal der aftales erstatningsferie til afhol-

delse på et senere tidspunkt i ferieåret, selv om faderen og børnene ikke længere har ferie.

LO henviser til, at det ved bekendtgørelse for sygdom opstået inden feriens begyndelse er fastsat, at lønmodtageren *"har ret til at holde resten af ferien i forlængelse af sin raskmelding. Lønmodtageren skal ved sin raskmelding oplyse, om pågældende vil udnytte denne ret"* (bek. nr. 1285 af 14. december 2004 om ferie, § 12, stk. 1).

LO finder, at der skal gælde samme regler for afholdelse af restferien ved raskmelding som ved sygdom under ferie, opstået inden feriens begyndelse.

Ad nr. 6, 7, 10 og 12 Elektronisk indberetning og udbetaling af feriegodtgørelse

LO er meget positive over for, at der med forslaget om arbejdsgiverens forpligtelse til at indberette optjent ferie mv. til indkomstregistret eller adgang for FerieKonto til at hente oplysninger herom fra fx Arbejdsgivernes Centrale Ferieregister, gives mulighed for lønmodtagerne til at få et samlet overblik over optjent og tilgodehavende feriegodtgørelse.

LO og DA har så sent som den 14. december 2010 revideret den mellem hovedorganisationerne gældende feriekortaftale, også kaldet Standardaftale A. Med aftalen er der indført mulighed for elektroniske feriekort baseret på e-Boks teknologier.

Drøftelserne mellem LO og DA resulterede i en aftale, der kræver bestemmelser i overenskomst eller lokalaftale for at kunne foretage kollektiv tilmelding af medarbejderne til benyttelse af elektroniske feriekort; i øvrige situationer kræves den enkelte medarbejders samtykke. Lønmodtageren kan i øvrigt til enhver tid meddele arbejdsgiveren, at vedkommende ikke længere benytter e-Boks til feriekortet.

Uanset lønmodtageren vælger det elektroniske feriekort eller ej, indberetter DA's medlemsvirksomheder så vidt oplyst ferieoplysningerne elektronisk til Arbejdsgivernes Centrale Ferieregister.

Ved aftalen lagde LO afgørende vægt på, at der skal være valgfrihed for lønmodtageren til at benytte elektroniske feriekort via e-Boks eller at få udbetalt feriepenge fra arbejdsgiveren ved benyttelse af de hidtil benyttede feriekort (papir). Dette var og er stadig begrundet i det afgørende hensyn, at der er et stort antal lønmodtagere, herunder udenlandsk arbejdskraft, der ikke benytter e-Boks. Enten fordi de ikke har adgang hertil, eller fordi de ikke er fortrolige med teknologien.

Samme synspunkter har LO givet udtryk for i sine høringssvar i forbindelse med den elektroniske administration af FerieKonto.

LO lægger afgørende vægt på, at feriekortaftalen med DA respekteres, således at de lønmodtagere, der er omfattet af denne ordning, fortsat kan få udbetalt deres feriegodtgørelse ved benyttelse af almindelige feriekort.

LO finder det ikke ganske klart, hvorvidt dette hensyn er imødekommet med den foreslåede § 30a og § 33, stk. 3.

Ad nr. 11 Inddragelse af op mod 100 mio. kr. af FerieKonto's renteafkast til statskassen

LO skal i lighed med i 2004 og i 2008 udtale, at LO tager stærkt afstand fra forslaget, idet det fortsat er vores opfattelse, at forrentningen af lønmodtagernes feriepenge ikke bør inddrages som en ekstra skatteopkrævning.

Ad nr. 15 Fast procentfordeling (50) af uhævede feriepenge mellem statskassen og Arbejdsmarkedets Feriefond.

Forslaget om fastsættelse af en fast procentdel for fordelingen frem for gennemførelse af en satsundersøgelse hvert 3. år kan ikke støttes af LO.

Det bør fastholdes, at statens andel afspejler statens udgifter til feriedagpenge og lignende. LO finder, at det nuværende kompensationsprincip for statens andel skal fastholdes, ikke mindst set i lyset af forslagens øvrige bestemmelser, herunder samkøring af registre, der må antages i højere grad at modvirke dobbeltforsørgelse.

Regeringens skøn over meromkostninger til erstatningsferie

LO noterer sig, at regeringens skøn over meromkostninger til de offentlige og private arbejdsgivere ved indførelse af erstatningsferie for sygdom opstået under ferie, ifølge regeringen selv er "*skønnet med betydelig usikkerhed*". LO finder anledning til at gentage de bemærkninger om forudsætningerne for skønnet, som allerede blev fremført af lønmodtagerorganisationerne i september 2010 i rapport fra Arbejdsgruppen om ferie og sygdom, hvortil i øvrigt henvises.

Det er LO's opfattelse, at det skønnede omkostningsniveau er udtryk for "worst-case" og ikke afspejler realiteten.

Med venlig hilsen

Lizette Risgaard
LO's næstformand

Christina Kirkegaard Thalund

Fra: Thomas Christiansen [Thc@lederne.dk]
Sendt: 15. februar 2012 12:17
Til: Sanne Emilie Molin; Christina Kirkegaard Thalund
Emne: Svar fra Lederne vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om ferie
Vedhæftede filer: BEM_logo_RGB 82 x 82.ashx?w=82&h=82&as=1.ashxw=82&h=82&as=1; 30 01 2012 Forslag til lov om ændring af lov om ferie.doc; Ekstern høringsbrev 26 01 2012.doc

Til Beskæftigelsesministeriets Feriekontor

Lederne har modtaget forslag til lov om ændring af lov om ferie.

Det er Ledernes opfattelse, at ferieloven bør bringes i overensstemmelse med arbejdsdirektivet, således at sygdom, der opstår efter ferien er startet, kan påberåbes som en feriehindring.

Efter direktivet bør minimum 4 uger skal være beskyttet. Dette har den konsekvens, at hele ferien skal være beskyttet, hvis den pågældende lønmodtager har optjent 20 eller færre dage. Det er Ledernes opfattelse, at en "selvrisiko" på 5 dage, ikke umiddelbart ses at opfylde direktivets beskyttelse af minimum 4 uger i de tilfælde, hvor lønmodtageren har optjent mindre end 25 dages ferie. Hvis lønmodtageren har optjent mellem 20 og 25 dage, bør selvriskoen gradueres forholdsmæssigt.

Arbejdstidsdirektivet er imidlertid et minimumsdirektiv. I princippet er der derfor ikke noget til hinder for, at samtlige fem uger efter ferieloven er beskyttet, således at lønmodtagerne bevarer retten til minimum fem ugers ferie, også i tilfælde af sygdom. Lederne foreslår derfor, at samtlige fem ugers ferie bliver beskyttet af reglerne. Det vil samtidigt være nemmere administrativt at have ensartede regler for hele ferien.

Ferien skal kunne genoptages efter reglerne i feriebekendtgørelsens §12. Varer feriehindringen til udgangen af ferieperioden ultimo september eller ved ferieårets udløb ultimo april, skal det være muligt at få udbetalt ferie efter reglerne om lovlig feriehindring. I modsat fald skal ferien afholdes efter de eksisterende regler om afholdelse af ferie.

Det er Ledernes opfattelse, at ferie så vidt muligt skal holdes i det indeværende ferieår. Udgangspunktet er derfor, at der ikke bør være særregler for overførsel af ferie til et nyt ferieår, når sygdommen er opstået under ferien, jf. lovforslagets nr. 3 (§13, stk. 5.). Det vil sige, at reglen om overførsel af ferie til nyt ferieår ikke skal afhænge af, om sygdommen er opstået før eller under ferien.

Endelig er det et almindeligt anerkendt princip, at sygdom er lovligt forfald. Lederne kan ikke bifalde det skærpede dokumentationskrav for sygdom, ligesom vi heller ikke kan bifalde, at udgiften til dokumentation påhviler lønmodtageren. Lederne anbefaler at dokumentation for sygdom, der er opstået under ferie, følger eksisterende regler for sygdom opstået inden ferie. Arbejdsgiveren har mulighed for at bede om en tro og loveerklæring eller – for egen regning – bede om en lægelig udtalelse. Et brud på dette princip vil medføre øget administration af 2 forskellige sæt regler om sygdom, og dermed til mere usikkerhed for parterne, om hvilke regler der er gældende i en specifik situation.

Med venlig hilsen
 Thomas Christiansen

LEDERNE

Thomas Christiansen
 Chefkonsulent

Dir. 3283 3348

Lederne
Vermlandsgade 65
2300 København S
Telefon 3283 3283
Telefax 3283 3284
www.lederne.dk

Fra: ckt@penst.dk [<mailto:ckt@penst.dk>]

Sendt: 30. januar 2012 14:37

Til: Lederne

Cc: Søren Balslev; Sanne Emilie Molin; Yvonne Olesen; Christina Kirkegaard Thalund

Emne: Vedr. høring over forslag til lov om ændring af lov om ferie

Vedlagt sendes udkast til forslag om ændring af ferieloven.

Venlig hilsen

Christina Kirkegaard Thalund

Jurist

Feriekontoret

Tlf: +45 41 77 82 40

E-mail: ckt@penst.dk

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret

Njalsgade 72 C

2300 København S

Tlf: +45 33 95 50 00

Sikker e-mail: penst@penst.dk

Hjemmeside: www.penst.dk

The Ministry of Employment
Administration of the Holiday Act

Njalsgade 72 C

DK-2300 København S

Phone: +45 33 95 50 00

Secure e-mail: penst@penst.dk

Website: uk.penst.dk

Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail, hvis det er nødvendigt

Lægeforeningen

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

Lægeforeningens høringssvar til udkast til forslag til Lov om ændring af lov om ferie (Erstatningsferie for sygdom under ferien, samtidighedsferie for særlige grupper og indberetning til indkomstregisteret mv.)

Beskæftigelsesministeriet har den 1. februar 2012 udsendt ovennævnte udkast til lovændring i høring (Sagsnr. 2012-0000977).

Lægeforeningen foreslår med dette høringssvar, at kravet om lægelig dokumentation udgår af lovforslaget om ændring af lov om ferie. Lægeforeningen anbefaler, at dokumentationsbehov – som i andre situationer med sygefravær – baseres på tro- og loveerklæringer.

I udkastet til lovforslaget agter Beskæftigelsesministeriet at indsætte følgende i ferielovens § 13:

"En lønmodtager, der bliver syg under ferien, har mod lægelig dokumentation ret til erstatningsferie efter 5 sygedage under ferie i ferieåret."

Følgende fremgår af lovbemærkningerne:

"Det vil derfor efter gældende regler fx være muligt at anvende friattest eller lignende dokumentation for sygdommen."

Lægeforeningen finder, at indførelse af lægelig dokumentation på dette område, vil være et alvorligt og drastisk tilbageskridt i forhold til det arbejde, som Lægeforeningen har medvirket til i forbindelse med indførelsen den 5. oktober 2009 af Mulighedserklæringen i sygedagpengelovens § 36 a, som foregik i et samarbejde med Beskæftigelsesministeriet og med lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationerne.

Hensigten med lovgivningen om indførelsen af den dialogbaserede Mulighedserklæring var at arbejde hen imod en arbejdsfastholdelse af en medarbejder med et sygefravær, og hvor hensigten netop var et ønske fra alle parter side om at afskaffe lægeattester som et rent kontrolinstrument.

Sigtet med indførelsen af Mulighedserklæringen var, at sygefravær primært er en sag mellem arbejdsgiver og den ansatte, og at lægens rolle skal være

Juridisk Sekretariat

16. februar 2012

Jr. 2012-1089/581059
PFS

Domus Medica
Kristianiagade 12
2100 København Ø

Tlf.: 3544 8500
Tlf.: 3544 8209 (direkte)
E-post: dadl@dadl.dk
E-post: pfs@dadl.dk (direkte)
Fax: 3544 8513
www.laeger.dk

sundhedsvejledning – netop via den dialog baserede Mulighedserklæring – men ikke som en kontrolfunktion.

Lægeforeningens medlemmer har nu medvirket til og ønsker fortsat at medvirke til anvendelsen af Mulighedserklæringen, idet hensigten med denne attest er et ønske om at fastholde en syg medarbejder på arbejdspladsen, hvor lægen har en funktion med sundhedsvejledning på et dialogbaseret grundlag med den ansatte og arbejdsgiver.

Med indførelsen af Mulighedserklæringen er der samtidig sket en drastisk nedgang i henvendelserne til de praktiserende læger om lægeattester i form af kontrolinstrument (friattester) til dokumentation for sygefravær.

Det fremlagte udkast til lovforslag om lægelig dokumentation og friattest har på ingen måde til hensigt at medvirke til en fastholdelse af en medarbejder på arbejdspladsen, men vil alene være en kontrolfunktion eller et kontrolinstrument, som er en uacceptabel funktion for lægen.

Lægeforeningen kan forudse, at et lovkrav om lægelig dokumentation vil medføre en række henvendelser til de praktiserende læger alene som følge af dokumentationskravet. Den foreslåede bestemmelse vil således medføre en række unødige konsultationer og med øgede udgifter for regionerne til følge.

Lægeforeningen kan ikke anbefale sine medlemmer, at prioritere arbejdstid fra behandlingen af syge patienter væk til fordel for en ren kontrolfunktion til brug for dokumentation for en erstatningsferie. I forslaget ligger også, at lægen skal bruge unødigt tid til at forholde sig til historisk sygdom, hvor der ikke er et behandlingsbehov.

Lægeforeningen finder, at spørgsmålet om erstatningsferie er en sag mellem arbejdsgiver og den ansatte, og at dette som udgangspunkt må afklares med en tro- og love-erklæring fra den ansattes side i forhold til arbejdsgiver, idet en arbejdsgiver har ret til ved den ansattes sygefravær at kræve en tro- og love-erklæring i henhold til sygedagpengelovens § 36.

Lægeforeningen skal anmode om, at "lægelig dokumentation" i lovtæksten ændres til "dokumentation", således at "lægelig" udgår af lovtæksten, og at det endvidere skal fremgå af lovbemærkningerne, at udgangspunktet for dokumentation for erstatningsferie er anvendelse af reglerne om tro- og love-erklæringer. Derved tages der udgangspunkt i sygedagpengelovens § 36, således at den ansatte med sin underskrift bekræfter sin sygdom over for arbejdsgiver.

Det vil efter Lægeforeningens opfattelse være en model, der er langt mere i tråd med regeringens egen politik om mindre bureaukrati og regelstyring og mere tillid til samarbejde mellem de ansatte og arbejdsgivere.

Med venlig hilsen
for Jette Dam-Hansen
Formand for Lægeforeningens Attestudvalg

Bente Hyldahl Fogh
Adm. direktør

Lønmodtagernes Garant

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

15

Ref. Nr
Oply

Høring over forslag til lov om ændring af lov om ferie

Beskæftigelsesministeriet har den 30. januar 2012 sendt høring over udkast til forslag om ændring af lov om ferie (erstatningsferie for sygdom under ferien, samtidighedsferie for særlige grupper og indberetning til indkomstregisteret m.v.).

Lør

Kong

Lønmodtagernes Garantifond (LG) har følgende kommentarer til lovforslaget:

Tif.

Fax

Tydeliggørelse af lønmodtagerbegrebet

For LG's administration vil enhver tydeliggørelse af lønmodtagerbegrebet indebære en lettelse i administrationen. Af lovforslagets bemærkninger fremgår, at der vil være tale om en afgrænsning overfor personer, der er medejere af virksomheden. En tydeliggørelse kan derfor få betydning i de sager, hvor der skal træffes afgørelse, om en person er nærstående efter konkurslovens § 95, stk. 2.

CVR-

Man-tors
Freda

Erstatningsferie for sygdom under ferien

LG har noteret sig, at en lønmodtager, der bliver syg under ferien, fremover har ret til erstatningsferie efter 5 sygedage under ferie i ferieåret. Dette krav vil således også kunne gøres gældende over for LG i forbindelse med en arbejdsgivers konkurs.

Samlet register over en lønmodtagers ferie

LG har et udstrakt samarbejde med FerieKonto og har i den forbindelse terminaladgang til oplysningerne i FerieKonto. LG forventer i den forbindelse også at få adgang til det nye register, der kommer til at indeholde en samlet oversigt over lønmodtagerens ferie.

I dag får LG oplysninger fra FerieKonto, om en arbejdsgiver er omfattet af en feriekortordning. Disse oplysninger sætter LG i stand til hurtigt at afklare, hvem der skal dække lønmodtagerens feriegodtgørelse, dvs. om man skal henvise lønmodtageren til en feriekortordning, eller om LG skal dække kravet på feriegodtgørelsen. Det fremgår ikke af lovforslaget, om registeret kommer til at indeholde oplysning om, hvilken feriekortordning

arbejdsgiveren er omfattet af. Det kan i den forbindelse oplyses, at lønmodtageren ofte ikke selv er bekendt med, om der er en feriekortordning, der dækker ansættelsesforholdet, hvorfor LG ikke kan forlade sig på at få oplysningerne fra lønmodtageren. LG ser derfor gerne, at det afklares, hvordan feriekortordningerne fremover tænkes registreret

Registeret tænkes også anvendt i kontroløjemed, bl.a. som en indsats mod dobbeltforsøgelse. LG forventer imidlertid ikke at skulle levere oplysninger til registeret om afholdt ferie i de situationer, hvor der placeres ferie i opsigelsesperioden. Derimod vil LG via indkomstregisteret levere oplysninger til registeret om optjent feriegodtgørelse og antal feriedage.

Forholdet til SKAT

LG er ikke bekendt med, om SKAT har fået lovforslaget til høring. Vi kan imidlertid oplyse, at SKAT har vanskeligt ved maskinelt at håndtere skatteberegning i de tilfælde, hvor udbetaling af feriegodtgørelse er sket via en feriekortordning, typisk i forbindelse med en konkurs. SKAT kan derfor have en interesse i, at oplysningerne i indkomstregisteret ikke kun udvides af hensyn til de formål, der er beskrevet i lovforslaget, men at SKATs oplysningsbehov også tilgodeses, når indkomstregisteret udvides med nye oplysninger.

Dette brev er sendt pr. mail til Sanne Emilie Molin, sem@penst.dk og Christina Kirkegaard Thalund, ckt@penst.dk

Venlig hilsen

Per A. Svendsen
Lønmodtagernes Garantifond
Dir. tlf.nr. 48 20 45 41
Email pas@atp.dk

Beskæftigelsesministeriet
Feriekontoret
Njalsgade 72 C
2300 København S

Att.: Christina Kirkegaard Thalund

Parasollen
Sammenslutning
og private dans
og feriehus adr

Niels Bohrs Vej 10
9220 Aalborg Øst
www.parasollen.dk

Høringssvar fra Parasollen vedr. sagsnr. 2012-0000977

Som høringsberettiget organisation, ønsker Parasollen at bidrage til overvejelserne om udkast til forslag til lov om ændring af lov om ferie.

Inger Larsen
Direkte: 9635 1010
iel@m.dk

Vores høringssvar tager udgangspunkt i lovforslagets Pkt. 2.5 og Pkt. 2.5.2.

10. februar 2012

I ændringsforslaget fremgår det, at satsundersøgelsen, der foretages hvert tredje år, ønskes erstattet med en fast procent, således at det på forhånd er defineret hvilken andel af de uhævede feriepenge der tilfalder henholdsvis statskassen og feriefondene.

Parasollen har i forhold til pkt. 2.5.2, forståelse for en administrativ forenkling, der muliggør at satsundersøgelsen erstattes med en fast procent-sats.

Vi er dog langt fra enige i det beregningsgrundlag, der ligger til grund for en procentsats på 50 %. Parasollen ønsker, at der ved en gennemsnitsberegning tages udgangspunkt i de sidste 5 regnskabsår (2007 – 2011). Dette er i øvrigt også almindelig regnskabspraksis.

Gennemsnittet for de seneste 5 års overførsler til staten er på 35,6 %. Parasollen mener, at den faste procentsats der tilfalder staten derfor bør være 36 % men maksimalt 40 % af de uhævede feriepenge. I følge regeringens egne prognoser, forventer man, at der i årene fremover vil blive færre arbejdsløse. På den baggrund, mener Parasollen ikke, at der er belæg for en stigning på ca. 15 % i forhold til den gennemsnitlige procentsats, der har været gældende i de seneste 5 år.

Under samme punkt 2.5.2 fremgår det, at der er en forventning om, at de uhævede feriepenge set over en længere periode vil være næsten uændret. Ifølge de meldinger, der kommer fra vores medlemmer, er der meget der tyder på, at indtægten der kan henføres til de uhævede feriepenge er faldet og fortsat forventes at falde. Dette ses som en

konsekvens af de seneste ændringer, hvor blandt andet beløbsgrænserne for automatisk udbetaling er blevet hævet.

Der er også meget der tyder på, at de uhævede feriepenge, der kan henføres til uafholdte ferietimer, vil være faldende. Mange virksomheder har øget fokus på de uafholdte ferietimer, og dette vil med stor sandsynlighed medføre, at den samlede overførsel til feriefondene bliver mindre.

Parasollen repræsenterer ca. 70 § 22 feriefonde.

Vi står naturligvis til rådighed for en konstruktiv dialog med Feriekontoret.

Venlig hilsen

Inger Larsen
Bestyrelsesformand Parasollen

Christina Kirkegaard Thalund

Fra: Birgitte Dember [BD@sala.dk]

Sendt: 15. februar 2012 09:46

Til: Sanne Emilie Molin; Christina Kirkegaard Thalund

Emne: Høringssvar - lov om ændring af lov om ferie

Vi henviser til Feriekontorets brev af den 30. januar 2012, hvor ovennævnte lovforslag sendes i høring.

SALA støtter, at der ved lovforslaget nu gøres endeligt op med den usikkerhed, der har været om sygdom under ferie efter afgørelsen C-277/08. Vi kan således støtte, at lovforslaget følger op på anbefalingerne i den tidligere nedsatte arbejdsgruppe om regler for sygdom opstået under ferie.

Såfremt der ikke var indført den foreslåede "karensperiode", ville det kunne betyde betydeligt øgede udgifter og administrativt besvær for arbejdsgivere i forbindelse sygdom under ferie.

Vi kan ligeledes støtte reglen om betaling for lægelig dokumentation.

SALA har ikke bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Birgitte Dember
Advokat (L)

The logo for SALA, consisting of the word "SALA" in a bold, sans-serif font, with a horizontal line passing through the middle of the letters.

Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger
Axelborg, Axeltorv 3, 1. sal
Postboks 367, 1609 København V.

Tlf.: 3370 2018

Mobil: 4088 8058

www.sala.dk